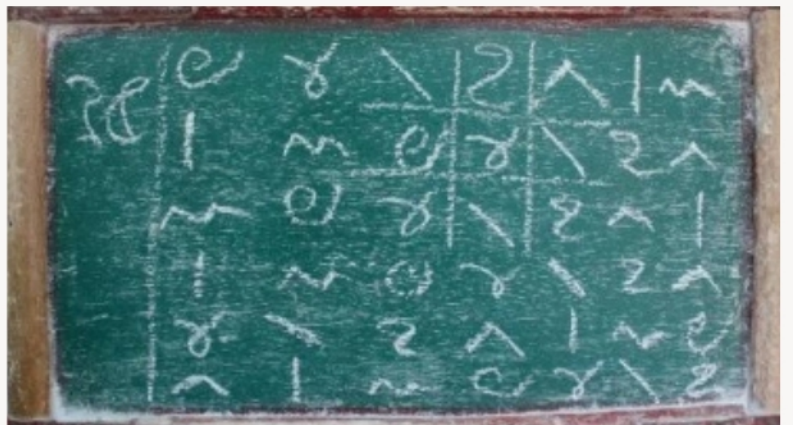


ตำราโหราศาสตร์ พื้นบ้านอีสาน

ฉบับประยุกต์เพื่อนักโหราศาสตร์มืออาชีพ



กิตติวจน์ ธนภัทรธวานันท์

สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตำราโหราศาสตร์พื้นบ้านอีสาน

ฉบับประยุกต์เพื่อนักโหราศาสตร์มืออาชีพ

กิตติวจน์ ธนภัทรธวานันท์

สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

ความจริงแล้วโหราศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์แต่เป็นวิทยาศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่มีความลุ่มลึกในการอภิปรายผลต้องใช้หลักทางสังคมและมานุษยวิทยาร่วมด้วย เพียงแต่ด้วยเหตุปัจจัยหลายประการทำให้ผู้คนในปัจจุบันยังไม่รู้จักโหราศาสตร์ดีพอ ผู้เขียนเชื่อว่าเมื่อเราร่วมตัวกับหลักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันอย่างเต็มที่แล้วเราจะก้าวเข้าไปสู่วิทยาศาสตร์อีกชั้นหนึ่งนั่นคือโหราศาสตร์

โหราศาสตร์เป็นศาสตร์เพียงศาสตร์เดียวที่มีใช้ในมนุษย์ทุกกลุ่มชาติพันธุ์ทั่วโลก หากมีการศึกษาอย่างจริงจังแล้วอาจจะพบลักษณะร่วมกันหลายประเภท อย่างไรก็ตามโดยส่วนตัวแล้ว ผู้เขียนค่อนข้างมั่นใจว่าองค์ความรู้ด้านโหราศาสตร์และการใช้โหราศาสตร์จะยังคงอยู่ในสังคมมนุษย์อีกยาวนาน

หนังสือคู่มือนี้ผู้เขียนได้เขียน รวบรวม และเรียบเรียงขึ้นจากประสบการณ์การเป็นนักโหราศาสตร์ด้วยตนเองมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 45 ปี บางอย่างไม่มีในตำราเล่มใด ๆ เลย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษา ไม่มากก็น้อย

หากหนังสือคู่มือนี้มีข้อผิดพลาดด้วยประการใด ๆ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้เพื่อเป็นข้อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป แต่หากหนังสือคู่มือมีความดีและยังประโยชน์ให้แก่ท่านผู้อ่านด้วยประการใด ๆ ผู้เขียนขอขอบคุณความดีนั้นอุทิศแด่ บิดา มารดา และ ครูบาอาจารย์ ผู้ล่วงลับ ทุก ๆ ท่าน ทุก ๆ ประการ

ผู้เขียน/เรียบเรียง

นายกิริติวัฒน์ ธนภัทรธวานันท์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความนำ.....	1
ระเบียบวิธีและขั้นตอนในการพยากรณ์.....	4
บุพกรรมก่อนการตรวจดวงชะตา.....	4
ขั้นการพยากรณ์.....	4
ขั้นสรุปการพยากรณ์.....	4
องค์ความรู้โหราศาสตร์พื้นบ้านที่สมควรใช้ในการพยากรณ์.....	5
การยืนยันพิกัดเกิดหรือวันเดือนปีเกิดที่แท้จริงของบุคคล.....	5
การนับอายุตามแบบโหราศาสตร์หรือการนับอายุโหร.....	6
การดูพื้นดวงชะตา.....	6
ตำราโหราศาสตร์พื้นบ้านที่เหมาะสมสำหรับการพยากรณ์ (ตำราสัดเลขะ).....	12
ตำราเลข 7 ตัว หรือสัดเลขะ	12
ตัวพยากรณ์ ทั้ง 3ฐาน	15
การอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์	16

ความนำ

โหรา โหรา หรือ หร โดยรูปศัพท์แล้ว หมายถึง การหาร คำว่า “โหราศาสตร์” จึงหมายถึง ศาสตร์ หรือวิชาที่ว่าด้วยการหาร แต่โดยปริยายแล้ว “โหราศาสตร์” หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการบวก ลบ คูณ หาร ซึ่งก็คือการคำนวณนั่นเอง แต่หากพิจารณาและอ้างอิงตามข้อมูลเชิงลึกโหราศาสตร์ ถือเป็นศาสตร์ที่พัฒนามาจากพื้นฐานของวิชาโหราศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาการเคลื่อนที่โคจรของดวงดาวในระบบสุริยะจักรวาล ดังนั้น โหราศาสตร์ แท้จริงแล้วจึงหมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการคำนวณโดยอาศัยการโคจรของดวงดาวเป็นหลักสำคัญ

โหราศาสตร์ที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างดวงดาวกับชีวิตมนุษย์นี้เป็นความรู้อันเก่าแก่ของมนุษยสาขานึง เพราะสิ่งที่มนุษย์ทุกยุคทุกสมัยมองเห็นบนท้องฟ้าก็คือดวงดาว กลางวันเห็นดวงอาทิตย์ กลางคืนเห็นดวงจันทร์และหมู่ดวงดาวมากมาย มนุษย์จึงรู้จักดวงดาวตั้งแต่มนุษย์ถือกำเนิดขึ้นบนโลก เมื่อก่อนวิชาโหราศาสตร์กับดาราศาสตร์เรียกได้ว่าเป็นวิชาเดียวกัน การอธิบายความเป็นมาของโหราศาสตร์หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องกล่าวถึงความเป็นมาของดาราศาสตร์ด้วย

การศึกษาดาราศาสตร์สมัยแรก ๆ เกิดจากมนุษย์ได้พบเห็นปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนท้องฟ้า จนเชื่อว่าเหตุการณ์เหล่านั้นเป็นสิ่งที่กำหนดวิถีชีวิตของมนุษย์ จึงเริ่มกำหนดความหมายของวัตถุบนท้องฟ้าเป็นเสมือนเทพเจ้า และมีนิยายเล่าสืบกันมา แหล่งอารยธรรมเก่าแก่ของโลกล้วนแต่มีร่องรอยของความรู้ทางดาราศาสตร์หรือโหรา-ศาสตร์อยู่ ดังเช่น ชาวจีนสามารถหาได้ว่า 1 ปี มี 365 วัน เมื่อ 2,500 ปีก่อนคริสตกาล มีการสร้างปฏิทินช่วยในการทำนายการเกิดอุปราคา ซึ่งชาวจีนโบราณถือว่าการเกิดสุริยุปราคาจะต้องมีการเซ่นไหว้เพื่อเอาอกเอาใจพระผู้เป็นเจ้า และชาวจีนเป็นชนชาติแรกที่ทราบว่าดวงจันทร์เคลื่อนที่จากทิศตะวันตกผ่านกลุ่มดาวต่าง ๆ บนท้องฟ้าไปยังทิศตะวันออก ใช้เวลาครบรอบประมาณ 28 วัน

ในอารยธรรมชาวเมโสโปเตเมีย ได้แก่ ชาวอีนเดีย ชาวบาบิโลเนีย ชาวคาลเดีย และชาวอียิปต์ ก็มีความเจริญทางวิชาดาราศาสตร์ มีนักบวชชาวบาบิโลเนียคอยสังเกตปรากฏการณ์บนท้องฟ้าอย่างจริงจัง จนสามารถสร้างปฏิทินกำหนดเวลาสำหรับทำพิธีทางศาสนา รัฐพิธี ตลอดจนกำหนดฤดูเก็บเกี่ยวได้อย่างแน่นอน ทั้งยังได้แบ่งดาวเป็นกลุ่มต่าง ๆ โดยกำหนดเป็นรูปสัตว์ รูปคนหรือรูปเทพเจ้า ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ ความรู้ ทางด้านโหราศาสตร์จึงได้กำเนิดขึ้นและแพร่หลายไปทั่ว ชาวอียิปต์โบราณมีความชำนาญในการวัดตำแหน่งของดวงดาวและบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจบนท้องฟ้าไว้ประมาณ 2,500 ปีก่อนคริสตกาล ชาวอียิปต์หาได้ว่า 1 ปี มี 365วัน แบ่งออกเป็น 12 เดือน เดือนหนึ่งมี 30 วัน ยกเว้นเดือนสุดท้ายมี 35 วัน และยังพบว่าทุกๆ 4 ปีจะมีวันขาดหายไป 1 วัน ความรู้ทางดาราศาสตร์ของอียิปต์ถูกนำไปเกี่ยวข้องกับศาสนาเป็นส่วนใหญ่ มีความเชื่อว่า ท้องฟ้า โลกและอากาศ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้น จนมาถึงยุคของกรีกโบราณที่ได้รับยกย่องว่าเป็นนักดาราศาสตร์ที่แท้จริงมีนักปรัชญาเมธีที่ใฝ่หาความรู้ความเข้าใจจากกฎธรรมชาติที่อยู่รอบๆตัวเป็นการวางรากฐานให้วิชาดาราศาสตร์เจริญขึ้นอย่างมีกฎเกณฑ์ นักปรัชญาเมธีที่มีผลงานด้านดาราศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น ทาเลสแห่งไมเลตุส คำนวณได้ว่า 1ปีมี 365 วัน สามารถทำนายสุริยุปราคาได้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมี โพรทากอรัส อาริสตาร์คัส ฮิปปากัส และปโตเลมี ที่ได้พัฒนาความรู้ด้านดาราศาสตร์ให้ก้าวหน้าขึ้น ซึ่งดาราศาสตร์ในที่นี้คือรวมโหราศาสตร์เข้าไปด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปโตเลมี (Ptolemy) ได้เขียนตำราโหราศาสตร์ที่ถือว่าเป็นรากฐานของโหราศาสตร์ดวงดาวในปัจจุบัน ชื่อว่า เตตราบีบลอส (Tetrabiblos)

โหราศาสตร์ เป็นมรดกทางภูมิปัญญาของมนุษยชาติ ที่มีความเป็นมายาวนาน นอกจากมนุษย์จะนำความรู้ที่ได้จากวิชาโหราศาสตร์มาใช้พยากรณ์ชีวิตแล้ว มนุษย์ยังได้ประโยชน์ ได้รู้และเข้าใจในระบบสุริยะจักรวาลอย่างลุ่มลึก ความรู้ ความเข้าใจในระบบสุริยะจักรวาลของมนุษย์ได้พัฒนามากขึ้น จนทำให้

มนุษย์สามารถจัดองค์ความรู้ต่างๆได้อย่างเป็นระบบและอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างมีเหตุผล เช่น อธิบายการเคลื่อนที่ของโลกรอบดวงอาทิตย์ที่มีการโคจรในแนวระนาบ รูปร่างกลมอันทำให้เกิดปรากฏการณ์ฤดูกาลต่างๆ ทั้งอธิบายวิธีการเคลื่อนที่ของโลก ด้วยการหมุนรอบตัวเอง อันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงเวลากลางวัน กลางคืน ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในวิถีโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์ แม้กระทั่งการโคจรของดวงจันทร์ทำให้มนุษย์สามารถอธิบายได้ด้วยระบบปฏิทินซึ่งเราได้ใช้กันอยู่จนกระทั่งปัจจุบัน

ประการสำคัญที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ในอดีตมีความสามารถในการใช้โหราศาสตร์เพื่อเข้าใจระบบสุริยะที่ลึกซึ้ง ได้แก่ การคำนวณปฏิทินโบราณ เพื่อบอกถึงฤดูกาล และกำหนดวันสำคัญต่างๆ ได้ เช่น แท่งหินสโตนเฮนจ์ ในประเทศอังกฤษ หรือ แม้กระทั่งปราสาทหินต่างๆ ในกลุ่มวัฒนธรรมขอมโบราณ ในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่สามารถคำนวณวันที่พระอาทิตย์จะขึ้นตรงช่องประตูและทอดลำแสงลอดผ่านแนวประตูทุกประตูได้อย่างแม่นยำ มนุษย์ได้ใช้หลักเกณฑ์ตามหลักการโหราศาสตร์เพื่อการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และได้สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน จนมีอิทธิพลในการดำรงชีวิตและกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เช่น กำหนดฤกษ์ยามที่ใช้ในพิธีกรรมพิธีการต่าง ๆ การกำหนดระเบียบพิธีกรรมตามตำนาน ซึ่งถูกกำหนดขึ้นเพื่ออธิบายตามกฎเกณฑ์ทางโหราศาสตร์ทั้งสิ้นแม้กระทั่งการใช้โหราศาสตร์เพื่อการพยากรณ์ชีวิตของมนุษย์

ประวัติความเป็นมาของการพยากรณ์ หรือการทำนายทายทักมีมาช้านาน และมีเกือบทุกอารยธรรม ในอินเดียโบราณมีมาตั้งแต่ยุคพระเวท มีปรากฏในไตรปิฎกสัมหิตา (Taittiriya samhita) ว่าฤๅษีสมัยก่อนทำนายว่าพิธีบูชาัยจะนำไปด้วยดีหรือไม่ โดยจุดพุ่มไม้ให้ติดไฟด้วยก้อนขนมเผา ถ้าพุ่มไม้ไฟลุกดีเป็นสัญญาณว่าพิธีกรรมจะดำเนินไปได้ด้วยดี ความรู้ทางด้านดาราศาสตร์ของอินเดียก็มีปรากฏในคัมภีร์พระเวท ในการแบ่งเนื้อหาของพระเวทเป็น 6 เรื่องที่เรียกว่า เวทางค์ มีเรื่องหนึ่งเรียกว่า โยติช (Jyotish) เป็นร้อยกรองมีประมาณ 40 โสลก กล่าวถึงพระอาทิตย์ พระจันทร์ และนักษัตร (กลุ่มดาวฤกษ์) ทั้ง 27 กลุ่ม

อารยธรรมจีนโบราณมีคัมภีร์อี้จิง หรือคัมภีร์แห่งความเปลี่ยนแปลง ซึ่งนอกจากจะเป็นที่มาของแนวคิดจักรวาลวิทยาของจีนแล้ว ยังเป็นรากฐานทั้งหมดของวัฒนธรรมจีน ระยะเวลาของการคิดค้นแนวคิดหลักของอี้จิงมีความพยายามร่วมกันถึง 1,500 ปี จาก 2,000 ปีก่อนคริสตกาลถึง 500 ปีก่อนคริสตกาลสำนักปรัชญาจีนที่สำคัญสองสำนักคือลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋าใช้คัมภีร์นี้เป็นพื้นฐานในการสร้างแนวคิดทางจักรวาลวิทยาและศีลธรรม ในขณะที่คนปัจจุบันรู้จักอี้จิงในฐานะคัมภีร์เสี่ยงทายเล่มหนึ่ง

ความเป็นจริงแล้ว การพยากรณ์ มีความจำเป็นและสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ เพราะการพยากรณ์ คือ การคาดคะเน เหตุการณ์ล่วงหน้า โดยมีหลักการและเหตุผล ไม่ว่าในยุคสมัยใด มนุษย์ก็มีความวิตก ไคร่อยากรู้ เหตุการณ์ล่วงหน้าที่จะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อตน ทั้งนี้ เพื่อวางแผนรับมือกับเหตุการณ์นั้นๆ ให้เป็นไปด้วยดี หรืออย่างน้อยก็จะได้เตรียมใจกับเหตุการณ์อันไม่พึงประสงค์นั้นได้ ด้วยเหตุนี้การพยากรณ์ จึงกลายเป็นสิ่งสำคัญที่มีบทบาทต่อชีวิตมนุษย์ ทำให้มีการศึกษา ค้นคว้าศาสตร์และทฤษฎีต่างๆอย่างกว้างขวาง เพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับการพยากรณ์หนึ่งในศาสตร์ต่างๆเหล่านั้นสำคัญที่สุดเห็นจะเป็นศาสตร์แห่งการคำนวณอิทธิพลของดวงดาว ที่ส่งผลต่อโลก และสิ่งมีชีวิตบนโลกมนุษย์ โดยอาศัยตำแหน่งและการเคลื่อนที่ของดวงดาวเป็นหลัก ซึ่งก็คือวิชาโหราศาสตร์นั่นเอง

ดังกล่าวนั้น จะเห็นได้ว่า โหราศาสตร์และการพยากรณ์ เป็นศาสตร์ที่สำคัญต่อมนุษยชาติ และปรากฏอยู่ในทุกวัฒนธรรมทั่วโลก แม้กระทั่งในสังคมและวัฒนธรรมของไทยเราเอง ซึ่งได้รับความนิยมาตั้งแต่อดีตจวบจนกระทั่งปัจจุบัน ถึงแม้รูปแบบของสังคมและวัฒนธรรมจะคลี่คลายหรือแปรเปลี่ยนไป อย่างไรก็ตาม โหราศาสตร์และการพยากรณ์ก็ยังได้รับความสนใจจากผู้คนในสังคมอยู่อย่างเหนียวแน่นไม่เสื่อมคลาย

ภาคอีสานของประเทศไทย ก็ได้รับแนวคิด ความเชื่อ และหลักการทางโหราศาสตร์ดังกล่าวนี้ มาด้วยเช่นกัน โดยผ่านมาตามเส้นทางการค้าและเผยแผ่ศาสนาจากชมพูทวีป ในช่วงต้นของพุทธศตวรรษ องค์ความรู้ด้านโหราศาสตร์ดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการทางวัฒนธรรมของชนชาติพันธุ์ในดินแดนอีสานจน กลายเป็นเอกลักษณ์ และนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน โหราศาสตร์อีสานความรู้ที่สืบทอดและผสมผสานทางด้านวัฒนธรรมต่างถิ่นโดยเฉพาะได้รับอิทธิพลทางความเชื่อในศาสนาพราหมณ์ฮินดู ผสมผสานกับพุทธและความเชื่อท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการสังเกตปรากฏการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตของชาวบ้าน เช่นการสังเกตธรรมชาติจนมีข้อสรุปเป็นเหตุผลในเชิงตรรกะนำมาใช้ประโยชน์ในการทำนายฤดู ฝนฟ้า อากาศ พืชพรรณ อีกประการหนึ่งได้สังเกตเกี่ยวกับการดำรงชีวิต โดยเฉพาะพฤติกรรมบุคลิกลักษณะของบุคคล ประเด็นนำมาใช้ประโยชน์การแก้ปัญหาของการอยู่ร่วมกันของผู้คนในชุมชน ที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า หลักโหราศาสตร์ได้ส่วนหนึ่งจากการสังเกตสิ่งต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของผู้คนชาวอีสานผนวกวัฒนธรรมความเชื่อต่าง ถิ่น จึงนับว่าเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของชาวอีสาน โหราศาสตร์จึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการ ดำเนินชีวิตของชาวอีสานทั้งระดับชุมชน ครอบครัว และบุคคล ระดับชุมชนได้แก่ การทำนายทายทักเกี่ยวกับ ความอุดมสมบูรณ์ของธัญญาหาร โรคระบาดของผู้คนและสัตว์ ระดับครอบครัวคือทำนายเกี่ยวกับโรคภัยไข้ เจ็บ ทรัพย์สินเงินทอง การทำมาหากิน ชื่อเสียง วงศ์ตระกูล ระดับบุคคลทำนายเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ ยศถา บรรดาศักดิ์ ลาภยศสรรเสริญ ประเด็นเหล่านี้จะถูกชี้แนะจากผู้รู้ เรื่องที่ทำนายจะเป็นจริงหรือไม่ก็ตามแต่การทำนายตามหลักโหราศาสตร์อีสาน ทำให้เรื่องหรือผู้ที่ถูกทำนายมีทางแก้ไข จึงเป็นที่มาของการประกอบพิธีกรรมที่ละเอียดอ่อน ช่วยผ่อนคลายความขุ่นข้องหมองใจ เสมือนเป็นจิตแพทย์ที่คอยรักษาเยียวยาชุมชน กลุ่ม บุคคล และบุคคลได้ดำเนินชีวิตอย่างมีเสถียรภาพ ในด้านบุคคลที่เป็นนักโหราศาสตร์มีอุปนิสัยในการค้นคว้า ดำรงตนด้วยความเป็นผู้มีคุณธรรมโอบอ้อมอารีมีสัจจะอธิฐาน ฯลฯ

ปัจจุบัน โหราศาสตร์ที่มีใช้อยู่ในภาคอีสาน เป็นองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดสืบทอดกันมาจากรบรรพชนหลายรุ่นโดยใช้คัมภีร์ใบลานเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดทางหนึ่งโดยมุขปาฐะทางหนึ่งด้วยระยะเวลา และกระบวนการถ่ายทอดทำให้เกิดองค์ความรู้ที่แตกแขนง แบบต่างคนต่างรู้ ต่างคนต่างเข้าใจ จนทำให้เกิด ความคลาดเคลื่อนและไขว้เขว จากหลักวิชาดั้งเดิมในที่สุด จนทำให้เกิดความสับสนในหมู่ผู้นำไปใช้ ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าแท้จริงแล้วนักโหราศาสตร์พื้นบ้านเองยังขาดความรู้ความเข้าใจในสาระของวิชาโหราศาสตร์

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้เรียบเรียงจึงได้จัดทำคู่มือนักโหราศาสตร์พื้นบ้านนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อเป็นนักโหราศาสตร์สำหรับผู้สนใจทั่วไป

.....

ระเบียบวิธีและองค์ความรู้สำหรับนักโหราศาสตร์

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยระเบียบวิธีและขั้นตอนในการพยากรณ์

1. ขั้นบุพกรรมก่อนการตรวจดวงชะตา

1.1 เครื่องบูชาและค้ายกครู

ผู้ต้องการตรวจดวงชะตา หรือหาเกณฑ์ฤกษ์เวลามงคล จากนักโหราศาสตร์ที่บ้านต้องมีชั้นบูชา พร้อมค้ายกครู โดยนักโหราศาสตร์ต้องแจ้งให้ทราบอย่างชัดเจนว่า ชั้นบูชานั้นต้องประกอบด้วยสิ่งของใดบ้าง ซึ่งแล้วแต่ข้อกำหนดของนักโหราศาสตร์แต่ละบุคคล เช่น ดอกไม้ 5 คู่ เทียนเล็ก 5 คู่ธูป และเงินจำนวน 99 บาท หรือมากน้อยตามแต่นักโหราศาสตร์นั้นกำหนดตามธรรมเนียม เป็นต้น

1.2 ชี้แจงหลักการของโหราศาสตร์

หลักในการพยากรณ์ที่ดีนั้นควรมีการกล่าวนำในเรื่องความรู้ ความหมายและหลักการของโหราศาสตร์ ซึ่งเป็นการชี้แจงอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ผู้มาตรวจดวงชะตา รับทราบถึงเหตุผล ของวิชาโหราศาสตร์เพื่อการเชื่อหรือเลือกเชื่อในสิ่งที่ควรเชื่อ และการเลือกปฏิบัติตามแนวที่ควรปฏิบัติ

2. ขั้นการพยากรณ์

2.1 พยากรณ์ภาพรวมชีวิตของเจ้าของดวงชะตา

หลักการพยากรณ์ชีวิตและความเป็นไปของมนุษย์ที่ดั้นนั้น ควรกล่าวถึงภาพรวมของชีวิตของเจ้าของดวงชะตาหรือผู้มารับบริการตรวจดวงว่าภาพรวมชีวิตเป็นอย่างไรจะยากดีมีจน สุขสบาย ลำบาก หรือมีเกียรติยศ ชื่อเสียงโด่งดัง หรืออื่น ๆ เพื่อให้ผู้มารับบริการตรวจดวงนั้นได้เข้าใจชีวิตของตนเองในภาพรวม

2.2 สภาพและปัญหา ณ ช่วงเวลานั้น

เพื่อให้เจ้าของดวงชะตา หรือผู้มาขอรับบริการการตรวจดวง ได้เข้าใจถึงสภาพที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่ตามหลักการของโหราศาสตร์ ทั้งยังจะเป็นการพิสูจน์ และยืนยันได้ว่า โหราศาสตร์ไม่ใช่วิชาที่ปราศจากหลักการและเหตุผล ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นโหราศาสตร์จะไม่สามารถทราบถึงสภาพปัญหา ณ ปัจจุบันของผู้มารับบริการตรวจดวงได้เลย

2.3 สภาพอันจะเกิดขึ้นในอนาคต

เพื่อให้เจ้าของดวงชะตา หรือผู้มาขอรับบริการการตรวจดวงได้ทราบถึงสภาพหลังจากขณะนั้นว่าจะคงซึ่งปัญหา หรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

3. ขั้นสรุป

3.1 สรุปคำพยากรณ์

เพื่อให้เจ้าของดวงชะตา หรือผู้มาขอรับบริการการตรวจดวงชะตา ได้เข้าใจคำพยากรณ์ทั้งหมดที่ผ่านมา ทั้งในส่วนภาพรวมของชีวิต สภาพปัจจุบันและปัญหาในเวลานั้น และรวมถึงสภาพปัจจุบันและปัญหาในเวลานั้น และรวมถึงสภาพอันจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะทำให้ผู้มาขอรับบริการตรวจดวงสามารถประมวลภาพรวมของปัญหาทั้งหมดได้

3.2 แนะนำวิธีแก้ไข

เพื่อให้เจ้าของดวงชะตา หรือผู้มาขอรับบริการการตรวจดวงได้ทราบถึงวิธีแก้ไขปัญหา หรือแม้กระทั่งวิธีคิด วิธีดำเนินชีวิตและการวางตัวตามหลักความเชื่อของโหราศาสตร์ อันจะสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นหรือเพื่อให้ทุเลาเบาบางลงจนเข้าสู่ภาวะปกติ และมีคุณภาพชีวิตหรือสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

ดังกล่าวนี้นี้คือ บทบูรณาการในส่วนที่ว่าด้วยระเบียบวิธีและขั้นตอนในการพยากรณ์ที่นักโหราศาสตร์พื้นบ้านควรนำไปเป็นแนวในการปฏิบัติแทนการตรวจดวงชะตาแบบเดิมที่เคยปฏิบัติมา

ส่วนที่ 2 ว่าด้วยองค์ความรู้โหราศาสตร์พื้นบ้านที่สมควรใช้ในการพยากรณ์และวิธีการใช้องค์ความรู้

1. องค์ความรู้โหราศาสตร์ว่าด้วยการพยากรณ์ชีวิตและความเป็นไปของมนุษย์

1.1 การยืนยันพิกัดเกิดหรือวัน เดือน ปี เกิดที่แท้จริงของบุคคล

จากสภาพปัญหาดังที่ได้กล่าวผ่านมา ซึ่งผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนาม พบว่านักโหราศาสตร์พื้นบ้าน มักพยากรณ์ผิดพลาดและคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงมาก สาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือ วัน เดือน ปี เกิดหรือพิกัดเกิดของผู้มารับบริการตรวจดวงชะตา ที่ปรากฏตามบัตรประชาชนนั้น ไม่ตรงกับความเป็นจริงแต่กลับพบว่านักโหราศาสตร์พื้นบ้านได้ละเลยในส่วนนี้จึงเกิดข้อผิดพลาดดังกล่าวขึ้น ในการแก้ไขปัญหานี้ นักโหราศาสตร์จะต้องใช้ปฏิทินร้อยปี ซึ่งปฏิทินดังกล่าวผ่านการคำนวณตามหลักวิชาโหราศาสตร์ไว้แล้วเป็นอย่างดี สามารถดูย้อนหลังหรือดูล่วงหน้าได้โดยไม่ผิดพลาดโดยในปฏิทินร้อยปีดังกล่าว สามารถแสดงพิกัดวัน เดือน ปี ของแต่ละเดือน แต่ละปี พ.ศ. ไว้อย่างครบถ้วน ทั้งระบบจันทรคติ คือการนับแบบข้างขึ้น ข้างแรม หรือระบบสุริยคติ คือการนับตามวันที่ตั้งนั้นแม้ผู้ที่เกิดผ่านมาแล้วเป็นเวลา 60 – 70 ปีหรือแม้กระทั่งหนึ่งร้อยปี ก็สามารถดูย้อนหลังได้ว่าบุคคลผู้นั้นเกิดตรงกับวันอะไร วันที่เท่าไร ขึ้นแรมกี่ค่ำ เดือนอะไร และตรงกับปีนักษัตรใด

โดยมีวิธีใช้คือ ให้เปิดปฏิทินไปยัง พ.ศ. ที่ตนเองเกิดแล้วดูว่าช่องเดือนอะไร ซึ่งในปฏิทินจะบอกทั้งเดือนตามระบบสุริยคติ และจันทรคติ เดือนในระบบสุริยคตินั้นได้แก่ เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายนฯ ซึ่งสามารถดูได้ที่ช่องด้านบนสุด ส่วนเดือนในระบบจันทรคตินั้นได้แก่ เดือนหนึ่ง เดือนสอง เดือนสาม เดือนสี่ เดือนห้าฯ ซึ่งสามารถดูได้ที่ช่องสุดท้ายของแต่ละเดือน เมื่อทราบพิกัดเดือนแล้ว ก็ดูช่องวันที่ ซึ่งถ้าดูวันที่แล้วก็จะสามารถทราบพิกัดเกิด หรือวัน เดือน ปี เกิดที่แท้จริงของตนได้ว่าตรงกับวันอะไร ขึ้นแรมกี่ค่ำ ตรงกับเดือนใดทางสุริยคติ และเป็นเดือนใดในทางจันทรคติ ข้อสำคัญคือ แม้ทราบเฉพาะวันที่ ก็สามารถตรวจสอบได้ว่าวันนั้นตรงกับวันใด หรือแม้ทราบเฉพาะวันขึ้นหรือแรม ก็สามารถทราบได้ว่าตรงกับวัน เดือน ปีใด และสุดท้ายก็จะสามารถทราบปีนักษัตรที่ตนเกิดได้ที่บรรทัดแรกของหน้ากระดาษนั่นเอง

โดยในปฏิทินนั้นในช่วงวันถูกกำหนดให้ อ. แทน อาทิตย์ จ. แทน จันทร์ ค. แทน อังคาร ง. แทน พุธ ช. แทน พฤหัสบดี ศ. แทน ศุกร์ ส. แทน เสาร์

ซึ่งหากนักโหราศาสตร์พื้นบ้านใช้ปฏิทินร้อยปี แทนการรับฟังคำบอกเล่าจากเจ้าของดวงชะตา หรือผู้มารับบริการตรวจดวงแล้วจะสามารถพิสูจน์ วัน เดือน ปี เกิดที่แท้จริงของบุคคลผู้นั้นได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้เกิดความแม่นยำ และน่าเชื่อถือมากขึ้นกว่าวิธีการเดิมที่นำมา

1.2 การนับอายุตามแบบหาคาสตร์หรือการนับอายุโหร

เนื่องด้วยการตรวจดวงชะตาของบุคคลนั้น โดยขนบนิยมในทางโหราศาสตร์ นิยมใช้วิธีการตรวจดวงเป็นรายปี คือนับตั้งแต่วันเกิดของคนคนหนึ่ง ไปจนครบรอบวันเกิดอีกครั้งหนึ่ง จึงเรียกว่าหนึ่งปี ของคนคนนั้น โดยเหตุสำคัญที่ใช้รอบปีดังกล่าว เพราะถือเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะเตือนสติว่า ในรอบปีนี้จะเกิดอะไรขึ้นกับบุคคลผู้นั้น แต่หากตรวจดวงชะตาเป็นรายเดือน หรือรายวันแล้ว จะละเอียดและซับซ้อนจนทำให้บุคคลนั้น ๆ เกิดความหลงใหลและยึดติดในการดูดวงชะตาจนไม่ต้องปฏิบัติภารกิจใด ๆ หรือแม้จะปฏิบัติ ก็ต้องตรวจดวงชะตาไปเสียทุกอย่าง ซึ่งอาจนับได้ว่ากลุ่มบุคคลเหล่านั้นอยู่ในข่ายมกมายก็เป็นได้

ในขณะที่บุคคลทั่วไป รวมถึงนักโหราศาสตร์พื้นบ้านมักจะเข้าใจเรื่องอายุของบุคคล ตามธรรมเนียมอย่างปกติ เช่น หากบุคคลใดมีอายุ 10 ปี กับ 2 เดือน ก็ยังนับว่าบุคคลผู้นั้นมีอายุ 10 ปี อยู่ หรือบุคคลใดมีอายุ 57 ปีกับ 3 เดือน ก็ยังนับว่าบุคคลผู้นั้นมีอายุ 57 ปีอยู่ แต่ในทางโหราศาสตร์แล้ว ถือว่าหากเลยวันเกิดของตนเองไปแม้เพียง 1 วันก็ต้องนับเป็นอายุใหม่ทันที เช่น บุคคลอายุ 37 ปี กับ 1 วัน หลักโหราศาสตร์ก็จะนับว่าบุคคลผู้นั้นมีอายุ 38 ปีทันที หรือบุคคลใดมีอายุ 68 ปี กับ 8 เดือน หลักโหราศาสตร์ก็จะนับบุคคลผู้นั้นว่ามีอายุ 69 ปี ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุว่าในทางโหราศาสตร์จะเริ่มพยากรณ์ชะตาชีวิตบุคคลนั้นในรอบปีที่กำลังจะเข้ามา ซึ่งคนทั่วไปมักเรียกว่า “ปีย่าง” นั่นเอง

ด้วยเหตุนี้ นักโหราศาสตร์พื้นบ้านจำเป็นต้องเข้าใจหลักการนับอายุ แบบโหราศาสตร์ไว้เป็นเบื้องต้นซึ่งจะส่งผลเมื่อนำไปคำนวณเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในขั้นต่อไป โดยการที่จะทราบอายุที่แท้จริง ตามหลักโหราศาสตร์นั้นสามารถคำนวณได้โดยให้ตั้งวัน เดือน ปี พ.ศ. ณ ขณะปัจจุบันลงแล้วลบออกด้วย วัน เดือน ปี พ.ศ. เกิดของบุคคลผู้นั้นผลลัพธ์ที่ได้แม้เลขอายุเต็มไปเพียง 1 วัน ก็ให้นับบุคคลผู้นั้นเป็นอายุถัดไปทันที เช่น นาย ก เกิดวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522 และขณะปัจจุบันที่ตรวจดวงชะตานั้นตรงกับวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ซึ่งคำนวณได้โดย

วัน เดือน ปี ขณะปัจจุบัน	2555	11	21
วัน เดือน ปีเกิด ของ นาย ก	2522	11	20
อายุที่แท้จริงของ นาย ก.	33	0	1

ผลการคำนวณแสดงให้เห็นทราบว่า นาย ก มีอายุ 33 ปี กับ 1 วัน ซึ่งตามหลักการนับอายุแบบโหราศาสตร์แล้ว กำหนดให้ นาย ก มีอายุ 34 โดยปริยาย

หากนักโหราศาสตร์พื้นบ้านเข้าใจและใช้วิธีนับอายุตามหลักการทางโหราศาสตร์ทั่วไปนี้ จะทำให้สามารถนำผลอายุที่ได้ไปดำเนินการในลำดับขั้นต่อไปได้อย่างไม่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน อย่างวิธีที่เคยปฏิบัติมา

1.3 การดูพื้นดวงชะตา

พื้นดวงชะตาหรืออาจเรียกให้เข้าใจง่าย ๆ ว่า ภาพรวมของชีวิต หมายถึง ภาพรวมของชีวิตของคนคนหนึ่งนับตั้งแต่วันแรกเกิดไปจนถึงวันสิ้นอายุขัย ในทางโหราศาสตร์นั้นว่ามีความสำคัญมาก เพราะมีความจำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์ดวงชะตา ของบุคคลร่วมกับการพยากรณ์รายปี แต่จากการศึกษาพบว่า นักโหราศาสตร์พื้นบ้านได้ละเลยส่วนสำคัญนี้ไป ทั้ง ๆ ที่มีองค์ความรู้นี้มาแต่ดั้งเดิม ดังที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ในส่วนที่ว่าด้วยตำราโหราศาสตร์พื้นบ้านอีสานที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้จัดการดูพื้นดวงชะตาบุคคลไว้เป็นส่วนหนึ่งในบทบูรณาการเพื่ออนุรักษ์ และพัฒนาวิชาชีพไว้ด้วย

ซึ่งการดูพื้นดวงชะตาของบุคคลนั้นสามารถปฏิบัติได้โดยอาศัยการคำนวณเพื่อหาพิภพของกลุ่มดาวฤกษ์ทั้ง 27 กลุ่มบรรยายตามอิทธิพลที่กลุ่มดาวนั้นจะส่งผลกลุ่มดาวฤกษ์ทั้ง 27 กลุ่มดังกล่าวนี้นี้ทางโหราศาสตร์ได้อ้างอิงโดยอาศัยหลักการตามทฤษฎีแรงส่งจากดวงดาวที่กล่าวว่า ดวงดาวมีแรงส่งทำให้มีผลเกิดขึ้นกับสิ่งมีชีวิตบนโลก ซึ่งในทางวิทยาศาสตร์กล่าวว่า ดวงดาวทั้งหลายมีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าส่งออกมาและจะเปลี่ยนแปลงไปตามการเคลื่อนที่ของเทวดาบนท้องฟ้าระบบประสาทของมนุษย์จะตอบสนองและเป็นไปตามแนวอิทธิพลของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้านั้น ซึ่งการคำนวณเพื่อหาพิภพของกลุ่มดาวฤกษ์ทั้ง 27 กลุ่มนั้น สามารถคำนวณได้โดยให้อาเกนท์เดือนลงตั้ง เมื่อตั้งแล้วให้อา 2 คุณ เมื่อได้ผลลัพธ์เท่าใดแล้วให้อาดีถีวันบวกเข้าไป ถ้าผลบวกนั้นเกิน 27 ให้อา 27 ลบออกเหลือเศษนั้นเป็นกลุ่มดาวฤกษ์แต่ละกลุ่มตามลำดับ

1.3.1 การกำหนดดิถีวัน

โดยกำหนดให้ดิถีวัน หมายถึง วิธีการโคจรของดวงจันทร์ ขึ้น 1 ค่ำ หมายถึง ดิถีที่ 1 ขึ้น 2 ค่ำ หมายถึง ดิถีที่ 2 ขึ้น 3 ค่ำ หมายถึง ดิถีที่ 3 ขึ้น 4 ค่ำ หมายถึง ดิถีที่ 4 จนถึงขึ้น 15 ค่ำ หมายถึง ดิถีที่ 15 หลังจากนั้นเป็นข้างแรม แรม 1 ค่ำ หมายถึงดิถีที่ 16 แรม 2 ค่ำหมายถึง ดิถีที่ 17 แรม 3 ค่ำ หมายถึง ดิถีที่ 18 แรม 4 ค่ำ หมายถึง ดิถีที่ 19 จนถึงแรม 14 ค่ำ หมายถึงดิถีที่ 29 เป็นต้น

1.3.2 การกำหนดเกณฑ์เดือน

ส่วนเกณฑ์เดือนนั้นกำหนดให้เดือน 6 เป็นเกณฑ์ 1 เดือน 7 เป็นเกณฑ์ 2 เดือน 8 เป็นเกณฑ์ 3 เดือน 9 เป็นเกณฑ์ 4 เดือน 10 เป็นเกณฑ์ 5 เดือน 11 เป็นเกณฑ์ 6 เดือน 12 เป็นเกณฑ์ 7 เดือน 1 เป็นเกณฑ์ 8 เดือน 2 เป็นเกณฑ์ 9 เดือน 3 เป็นเกณฑ์ 10 เดือน 4 เป็นเกณฑ์ 11 และเดือน 5 เป็นเกณฑ์ 12

1.3.3 พิกัดฤกษ์

ดังกล่าวนี้นี้ทางโหราศาสตร์เรียกว่า“พิกัดฤกษ์” ซึ่งนอกจากการคำนวณเพื่อหา“พิกัดฤกษ์”แล้ว ในการดูพื้นดวงชะตา ยังต้องอาศัยการทราบช่วงระยะเวลาที่กลุ่มดาวนั้นจะยังส่งผลและอิทธิพลต่อบุคคลนั้น ๆ อยู่ โดยศัพท์โหราศาสตร์ เรียกว่า “เกณฑ์ฤกษ์” ทั้งนี้เพื่อใช้ประกอบกับ“พิกัดฤกษ์” ในการบรรยายลักษณะภาพรวมชีวิตของบุคคล ซึ่งจะส่งผลต่อวิถีชีวิตและความเป็นไปในช่วงเวลานั้น ๆ

การหาเกณฑ์ฤกษ์นั้นสามารถใช้วิธีดูตารางซึ่งผ่านการคำนวณโดยนักโหราศาสตร์ผู้รู้ไว้แล้วอย่างถูกต้องแม่นยำ โดยที่นักโหราศาสตร์พื้นบ้านไม่จำเป็นต้องคำนวณด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำให้เกิดความผิดพลาดได้

โดยตารางเกณฑ์ภูษณ์นั้นได้กำหนดไว้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางเกณฑ์ภูษณ์

ภูษณ์ที่	ชื่อ	ตรงกับช่วงวันที่
1	อัสวันณิ	ตรงกับช่วงวันที่ 13 เมษายน - 27 เมษายนของทุกปี
2	ภรณี	ตรงกับช่วงวันที่ 28 เมษายน - 11 พฤษภาคมของทุกปี
3	กฤติกา	ตรงกับช่วงวันที่ 12 - 25 พฤษภาคม ของทุกปี
4	โรหิณี	ตรงกับช่วงวันที่ 26 พฤษภาคม - 8 มิถุนายน ของทุกปี
5	มิกษีระ	ตรงกับช่วงวันที่ 9 - 21 มิถุนายน ของทุกปี
6	อาทรา	ตรงกับช่วงวันที่ 22 มิถุนายน - 5 กรกฎาคม ของทุกปี
7	ปณพัสดุ	ตรงกับช่วงวันที่ 6 - 19 กรกฎาคม ของทุกปี
8	บุษยมาส	ตรงกับช่วงวันที่ 20 กรกฎาคม - 2 สิงหาคม ของทุกปี
9	อาศเลขา	ตรงกับช่วงวันที่ 3 - 16 สิงหาคม ของทุกปี
10	มาฆะ	ตรงกับช่วงวันที่ 17 - 30 สิงหาคม ของทุกปี
11	บุพพลคุณิ	ตรงกับช่วงวันที่ 31 สิงหาคม - 13 กันยายน ของทุกปี
12	อุตผลคุณิ	ตรงกับช่วงวันที่ 14 - 26 กันยายน ของทุกปี
13	หัสตะ	ตรงกับช่วงวันที่ 27 กันยายน - 10 ตุลาคม ของทุกปี
14	จิตตะ	ตรงกับช่วงวันที่ 11 - 23 ตุลาคม ของทุกปี
15	สวาติ	ตรงกับช่วงวันที่ 24 ตุลาคม - 6 พฤศจิกายน ของทุกปี
16	วิสาขะ	ตรงกับช่วงวันที่ 7 - 19 พฤศจิกายน ของทุกปี
17	อนุราระ	ตรงกับช่วงวันที่ 20 พฤศจิกายน - 2 ธันวาคม ของทุกปี
18	เสตสัฎถา	ตรงกับช่วงวันที่ 3 - 15 ธันวาคม ของทุกปี
19	มุล	ตรงกับช่วงวันที่ 16 - 28 ธันวาคม ของทุกปี
20	บุพสาต	ตรงกับช่วงวันที่ 29 ธันวาคม - 11 มกราคม ของทุกปี
21	อุตสาต	ตรงกับช่วงวันที่ 12 - 24 มกราคม ของทุกปี
22	สรวัณณ	ตรงกับช่วงวันที่ 25 มกราคม - 6 กุมภาพันธ์ ของทุกปี
23	ขนิษฐา	ตรงกับช่วงวันที่ 7 - 19 กุมภาพันธ์ ของทุกปี

ฤกษ์ที่	ชื่อ	ตรงกับช่วงวันที่
24	สถิสัต	ตรงกับช่วงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ – 4 มีนาคม ของทุกปี
25	บุพภัทบท	ตรงกับช่วงวันที่ 5 – 17 มีนาคม ของทุกปี
26	อุตภัทบท	ตรงกับช่วงวันที่ 18 – 30 มีนาคม ของทุกปี
27	เรวติ	ตรงกับช่วงวันที่ 31 มีนาคม – 12 เมษายน ของทุกปี

กลุ่มดาวฤกษ์ทั้ง 27 กลุ่มนั้น มีชื่อและคุณสมบัติที่จะส่งผลต่อบุคคลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ชื่อและคุณสมบัติของกลุ่มดาวทั้ง 2 กลุ่ม

ลำดับ	ชื่อกลุ่มดาว	ความหมายของกลุ่มดาว
1	อัศวิน	ส่งผลให้บุคคลนั้นเป็นคนทะเยอทะยาน ก้าวไปสู่ความสำเร็จอย่างไม่หยุดยั้ง มีวิชาความรู้ มีมิตรสหายที่ดีและมีบุญบารมี
2	ภรณี	ส่งผลให้บุคคลนั้นเป็นผู้มีบุญวาสนา มีจิตใจงดงาม ชอบทำการกุศล มักมีทรัพย์สินสูงค่า
3	กฤติกา	ส่งผลให้บุคคลนั้นมีความมานะบากบั่น เจริญก้าวหน้า มีความสามารถด้านภาษา จิตใจอารีย์ แต่มักพลาดโอกาสตอบแทนผู้มีพระคุณ
4	โรหิณี	ส่งผลให้บุคคลนั้นสุขภาพอ่อนโยนสุขุม แต่วิตกกังวล บางครั้งเกลียดกราดและโมโหร้าย
5	มิกษะ	ส่งผลให้บุคคลนั้น แกรับภาระญาติผู้ใหญ่ เกี่ยวข้องกับเอกสาร วิชาการ การเงินการธนาคาร การศาสนา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์
6	อาทรา	ส่งผลให้บุคคลนั้น ต้องกระทำภาระเกี่ยวกับสิ่งสวยงาม หรือการบันเทิงเพศ ตรงข้ามมักให้ความอุปถัมภ์
7	ปณพัสดุ	ส่งผลให้บุคคลนั้นขาดแคลนซึ่งวาทศิลป์ เป็นคนแข็งกระด้าง แต่มักมีทรัพย์สินพอเลี้ยงตัวและได้ทำหน้าที่ทดแทนเลี้ยงดูบุพการี
8	ปุษยมาสา	ส่งผลให้บุคคลนั้น มีชีวิตที่สะดวกสบาย เป็นผู้มีอำนาจมีอิทธิพลต่อบริวาร และได้เป็นผู้บริหาร จัดการมรดก มักมีอายุยืน
9	อาศเลขา	ส่งผลให้บุคคลนั้น มีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการศาสนา ปรัชญา พิพิธภัณฑ์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม และเป็นนักคิด มักได้ผลประโยชน์โดยไม่คาดคิด

ลำดับ	ชื่อกลุ่มดาว	ความหมายของกลุ่มดาว
10	มาฆะ	ส่งผลให้บุคคลนั้นมีความสามารถและชื่นชอบในวิถีการเกษตร มักสันโดษหรือขอยู่ป่า มักไม่ได้รับความสุขหรือความพึงพอใจจากบุตรและบริวาร
11	บุพผลคุณี	ส่งผลให้บุคคลนั้นมีผลกระทบเก่าติดตัวมาแต่ชอบทำบุญกุศล เมื่อภายหลังมีทรัพย์สินมาก
12	อุตผลคุณี	ส่งผลให้บุคคลนั้นชอบความตื่นเต้นมีความคิดหมุนไปตามกระแสโลกและตกเป็นทาสของโลกียวิสัย
13	หัตตะ	ส่งผลให้บุคคลนั้นมักประสบกับความยุ่งยากและผิดหวัง แต่มักคิดการใหญ่เกินกำลังของตัวเอง
14	จิตตะ	ส่งผลให้บุคคลนั้นมีชีวิตอยู่ภายใต้อิทธิพลหรือการชักนำจากเพศตรงข้าม
15	สวาติ	ส่งผลให้บุคคลนั้น มักจะบอญกับความเครียดและกดดัน ได้รับผิดชอบภาระเกี่ยวกับอาหารการกิน เกี่ยวข้องกับต่างชาติต่างภาษา
16	วิสาขะ	ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นมักผิดพลาดเกี่ยวกับความรัก นับถือครูบาอาจารย์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่เป็นคนค่อนข้างรังแก
17	อนูรธะ	ส่งผลให้บุคคลนั้นมักมีชีวิตที่ติดขัด มีอุปสรรคในชีวิตค่อนข้างมากเจริญก้าวหน้าได้ช้า
18	เสตัสตถา	ส่งผลให้บุคคลนั้นมีบุญวาสนาส่งส่งมีคนคอยช่วยเหลืออ้อมๆ มีทรัพย์สินมาก
19	มูลา	ส่งผลให้บุคคลนั้นมักได้รับความเสียหายอย่างปัจจุบันทันด่วน ชอบสิ่งลึกลับปิดบัง ซ่อนเร้น ผิดกฎหมาย
20	บุพสาด	ส่งผลให้บุคคลนั้น มักประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างสูง มีทรัพย์สินมาก
21	อุตสาด	ส่งผลให้บุคคลนั้น มีกำลังใจต่อสู้ดิ้นรนในชีวิต ขยันหมั่นเพียร ชอบค้าขายอดทนต่อความลำบาก มีทรัพย์สินมีบริวาร
22	สรวิณณ	ส่งผลให้บุคคลนั้นมีความซื่อสัตย์ต่อคู่ครอง แต่มักเสียผลประโยชน์เพราะความเจ้า
23	ขนิษฐา	ส่งผลให้บุคคลนั้นได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง แต่ในที่สุดมักถูกชักนำไปสู่ความเสื่อมเสีย

ลำดับ	ชื่อกลุ่มดาว	ความหมายของกลุ่มดาว
24	สติภัสต	ส่งผลให้บุคคลนั้นรุ่งโรจน์อยู่ดับพลัน แต่ก็กลับเสียหายอย่างปัจจุบันทันด่วน มั่นคงเป็นเป้าของมิถุนาชีพ
25	บุพภัทบท	ส่งผลให้บุคคลนั้นได้เป็นใหญ่รุ่งโรจน์ มีทรัพย์สินมั่งคั่งร่ำรวย แต่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัว
26	อุตภัทบท	ส่งผลให้บุคคลนั้นเป็นคนพิถีพิถัน เจ้ายศเจ้าอย่าง ชอบจับผิดผู้อื่น มีมารยา เล่นละครและชอบเสแสร้ง
27	เรวัตติ	ส่งผลให้บุคคลนั้นเฉื่อยชา ไม่กล้าตัดสินใจ มีชีวิตที่ประสบความสำเร็จได้ เพราะอาศัยคนอื่นช่วยเหลือ

ในการคำนวณเพื่อทราบพื้นดวงชะตาของบุคคลอย่างละเอียดนั้นนอกจาก“พิกัตฤกษ์” และ “เกณท์ฤกษ์” ดังกล่าวแล้ว ยังต้องคำนวณ “สุริยะดิถี” อีกส่วนหนึ่งทั้งนี้เพื่อจะได้ชี้แจงต่อผู้มารับบริการตรวจดวงชะตาให้ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่ง “สุริยะดิถี” ดังกล่าวสามารถคำนวณได้โดยง่าย ด้วยการ เอาวันที่เกิดคุณกับวันเกิดของบุคคล โดยยึดหลักการเดียวกันกับการคำนวณ “พิกัตฤกษ์” คือหากผลคูณนั้นในที่สุดแล้วจะได้ผลลัพธ์ไม่เกิน 27 ซึ่งคือตัวแทนของดาวฤกษ์ทั้ง 27 กลุ่มนั่นเอง

โดยกำหนดให้วันอาทิตย์คือเลข 1 วันจันทร์ คือเลข 2 วันอังคารคือเลข 3 วันพุธคือเลข 4 วันพฤหัสบดี คือเลข 5 วันศุกร์คือเลข 6 และวันเสาร์คือเลข 7 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นาย ก. เกิดวัน พฤหัสบดี ที่ 11

วิธีทำคือ

$$\begin{aligned} \text{วันพฤหัสบดี} \times \text{วันที่} &= (5 \times 11) - 27 = \text{สุริยะดิถี} \\ \text{ผลที่ได้} &= 55 - 27 = 28 \\ \text{เมื่อผลลัพธ์เกิน 27} & \end{aligned}$$

$$\text{ให้ลบออกด้วย 27 อีกครั้งหนึ่ง} = 28 - 27 = 1$$

ดังนั้น นาย ก. มีสุริยะดิถี = 1 ซึ่งตรงกับกลุ่มดาวฤกษ์ ชื่อ **อัสวันณี** นั่นเอง

ดังได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น สามารถสรุปได้ว่าการดูพื้นดวงชะตาของบุคคล เพื่อให้ทราบถึงภาพรวมของชีวิตและเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ ดวงชะตาของบุคคลร่วมกับการพยากรณ์รายปี ซึ่งจะช่วยให้ทราบรายละเอียดและสามารถตอบคำถามของผู้มารับบริการตรวจดวงชะตาได้อย่างชัดเจน กว้างขวาง และครอบคลุมนั้นจะต้องประกอบด้วย 1. การคำนวณเพื่อหา “พิกัตฤกษ์” 2. การคำนวณเพื่อหา “เกณท์ฤกษ์” และ 3. การคำนวณเพื่อหา “สุริยะดิถี”

เมื่อได้คำนวณตามวิธีการที่กล่าวผ่านมาแล้วนั้นได้ผลว่า ตรงกับกลุ่มดาวใด ก็ให้บรรยายตามอิทธิพลที่กลุ่มดาวนั้น ๆ จะส่งผลแก่บุคคล ผู้เป็นเจ้าของดวงชะตาโดยคำบรรยายทั้งเกณท์ฤกษ์ และสุริยะดิถีนั้นสามารถใช้คำบรรยายร่วมกันกับหัวข้อ “พิกัตฤกษ์” ได้ทั้ง 27 กลุ่มดาว ดังตัวอย่าง เช่น เมื่อ

นาย ก มาขอรับการตรวจดวงชะตา และนักโหราศาสตร์พื้นบ้านได้ตรวจสอบวัน เดือน ปี เกิดที่แท้จริงของ นาย ก ตามปฏิทิน 100 ปี ทั้งยังได้ทำการคำนวณเพื่อหา “พิภคฤกษ์” “เกณท์ฤกษ์” และสุริยะดิถี ตามวิธีการที่ได้อธิบายผ่านมาแล้วนั้น ปรากฏว่า นาย ก มีพิภคฤกษ์ 2 คือกลุ่มดาวภรณี มีเกณท์ฤกษ์ 10 คือ กลุ่มดาวมาฆะ และมีสุริยะดิถี 9 คือกลุ่มดาว อาสเลขา จึงทำให้สามารถบรรยายพื้นดวงชะตาของนาย ก. ได้ว่า นาย ก เป็นผู้มีความเฉลียวฉลาด มีจิตใจงดงาม ชอบทำการกุศล มักมีทรัพย์สินคงคาร (คำบรรยายกลุ่มดาว ภรณี) มีความสามารถและชื่นชอบในวิธีการเกษตร มีความสนใจพิเศษ ชอบอยู่ป่า แต่นาย ก. มักไม่ได้รับความสุขหรือความพึงพอใจจากบุตรหรือบริวาร (คำบรรยายกลุ่มดาวมาฆะ) อย่างไรก็ตามในชีวิตส่วนหนึ่ง นาย ก. มักเกี่ยวข้องกับการศาสนา ปรัชญา พิพิธภัณฑ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม เป็นนักคิด และนาย ก มักได้ผลประโยชน์โดยไม่คาดคิด (คำบรรยายกลุ่มดาวอาสเลขา)

หากนักโหราศาสตร์พื้นบ้านได้ใช้วิธีการดูพื้นดวงชะตาของบุคคลตามวิธีการซึ่งผู้เรียบเรียงได้นำเสนอดังกล่าวแล้ว จะทำให้นักโหราศาสตร์พื้นบ้านสามารถกล่าวถึงภาพรวมชีวิตของบุคคลได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถนำไปใช้ร่วมวิเคราะห์กับการพยากรณ์ รายปีได้อย่างลึกซึ้งและแม่นยำ

2. ตำราโหราศาสตร์พื้นบ้านที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการพยากรณ์

ตำรา “สัตเลขะ”

ตำราที่นักโหราศาสตร์พื้นบ้านควรใช้ในการพยากรณ์ คือ ตำรา “สัตเลขะ” หรืออย่างที่เรียกโดยทั่วไปว่า “ตำราเลข 7 ตัว”

ตำราเลข 7 ตัวนี้เป็นตำราที่มีใช้มาแต่ดั้งเดิมและปรากฏเป็นหลักฐานอยู่ในหนังสือโบราณ ที่นักโหราศาสตร์พื้นบ้านได้เคยศึกษาหาความรู้ดังได้กล่าวผ่านมานี้ในหัวข้อสภาพปัจจุบันและปัญหา ตำราเลข 7 ตัว เป็นตำราที่ใช้รูปแบบการพยากรณ์ด้วยการคำนวณ ซึ่งต่างจากตำราทั่วไป ที่นักโหราศาสตร์พื้นบ้านใช้แต่เป็นการคำนวณที่ไม่ยุ่งยากจนเกินความสามารถที่นักโหราศาสตร์พื้นบ้านจะสามารถทำความเข้าใจได้ โดยที่การคำนวณดังกล่าวได้ยึดหลักการเอาวัน เดือน ปี เกิดของเจ้าของดวงชะตา บวกกันเป็นที่ตั้ง ดังนั้นผลการคำนวณของแต่ละคนจึงแตกต่างกันซึ่งสามารถใช้บอกความเป็นไปของชีวิตของแต่ละคนได้

1. ตำราเลข 7 ตัวหรือสัตเลขะ นั้นมีรายละเอียด ดังนี้ เลขทั้ง 3 แฉก และแฉกละ 7 ตัวนี้จะใช้เพียงเลข 1 ถึง 7 เท่านั้น ซึ่งอาจจะตั้งต้นด้วยเลข 1 หรือเลขอะไรก็ตามเมื่อเขียนไปถึงเลข 7 แต่ยังไม่ครบ 7 ตัวก็ต้องเขียน 1 ต่อจากเลข 7 ออกไปให้ครบทั้ง 7 ตัวในแฉก ๆ หนึ่ง หรือที่เรียกว่า “ฐาน” โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ แฉกที่ 1 เริ่มด้วยตัวเลขของ “วันเกิด” เป็นตัวแรกเขียนเรียงกันไปจนครบ 7 ตัว ส่วนในแฉกที่ 2 เริ่มด้วยตัวเลขของ “เดือนเกิด” เป็นตัวแรกเขียนเรียงกันไปจนครบ 7 ตัว และในแฉกที่ 3 เริ่มด้วยตัวเลขของ “ปีเกิด” เป็นตัวแรก เขียนเรียงกันไปจนครบ 7 ตัว

1.1 การเขียนตัวเลขวันเกิดในฐาน 1

ในแฉกแรกหรือ “ฐานที่ 1” ของการลงตัวเลขนี้ให้ถือเอาวันเกิดของผู้ที่ต้องการจะให้ทำนายเขียนลงไปเป็นเลขตัวแรก โดยถือหลัก ดังนี้ วันอาทิตย์เป็นเลข 1 วันจันทร์เป็นเลข 2 วัน

อังคารเป็นเลข 3 วันพุธเป็นเลข 4 วันพฤหัสบดีเป็นเลข 5 วันศุกร์เป็นเลข 6 และวันเสาร์เป็นเลข 7 ให้
ลงเลขวันเกิดของผู้ที่ต้องการจะให้ทำนายชีวิตเป็นเลขตัวแรก แล้วเขียนเรียงไปจนครบ 7 ตัว เมื่อเขียนไป
ถึงเลข 7 ตัว แต่ยังไม่ครบทั้ง 7 ให้เริ่มด้วยเลข 1 ต่อไปจนครบทั้ง 7 ตัว ในแถวแรก เลขวันเกิดทั้ง 7
จะมีหลักเกณฑ์การเขียน ดังนี้

วันอาทิตย์	เขียน 1 2 3 4 5 6 7
วันจันทร์	เขียน 2 3 4 5 6 7 1
วันอังคาร	เขียน 3 4 5 6 7 1 2
วันพุธ	เขียน 4 5 6 7 1 2 3
วันพฤหัสบดี	เขียน 5 6 7 1 2 3 4
วันศุกร์	เขียน 6 7 1 2 3 4 5
วันเสาร์	เขียน 7 1 2 3 4 5 6

1.2 การเขียนเลขเดือนเกิดในฐานที่ 2

การเขียนเลขในแถวหรือฐานที่ 2 ใต้แถวแรกวันเกิด ให้ถือเอาเดือนเกิดของผู้ต้องการให้
ทำนายลงเป็นเลขตัวแรก (เขียนให้ตรงกับเลขวันเกิดแถวบน) เรียงกันไปจนครบ 7 ตัวเท่ากับแถวแรกหรือ
แถวบน โดยถือเอาเลขเดือนเกิดเริ่มต้น

ในตำราหมอดูของไทยเราส่วนมากจะต้องถือเอาเดือน 5 เป็นเดือนแรกของปี ตามหลัก
จันทรคติ (ไม่นิยมเอาเดือนมกราคมหรือเดือนทางสุริยคติมาเป็นหลัก) ฉะนั้น การเขียนเลขเดือนเกิด จึงถือเอา
เดือน 5 เป็นเลข 1 เดือน 6 จึงต้องเป็นเลข 2 และเดือน 7 เป็นเลข 3 เรียงกันไป เมื่อถึงเดือน 11
จะเป็นเลข 7 จึงต้องถือเอาเดือน 12 เป็นเลข 1 ตั้งต้นใหม่รับไปจนครบเดือน 4 ซึ่งเป็นเลข 5 ตาม
หลักเกณฑ์ และในการเขียนเลขเดือนเกิดในฐานที่ 2 มีหลักเกณฑ์การเขียนเลข ดังนี้

เดือน 5	เขียน 1 2 3 4 5 6 7
เดือน 6	เขียน 2 3 4 5 6 7 1
เดือน 7	เขียน 3 4 5 6 7 1 2
เดือน 8	เขียน 4 5 6 7 1 2 3
เดือน 9	เขียน 5 6 7 1 2 3 4
เดือน 10	เขียน 6 7 1 2 3 4 5
เดือน 11	เขียน 7 1 2 3 4 5 6
เดือน 12	เขียน 1 2 3 4 5 6 7
เดือน อ้าย	เขียน 2 3 4 5 6 7 1
เดือน ยี่	เขียน 3 4 5 6 7 1 2
เดือน 3	เขียน 4 5 6 7 1 2 3
เดือน 4	เขียน 5 6 7 1 2 3 4

1.3 การเขียนเลขปีเกิดในฐานที่ 3

ในแถวหรือในฐานที่ 3 นี้ คงเลขเพียง 7 ตัวเช่นเดียวกันและให้นับเอา ปีชวด เป็น เลข 1 หรือปีต้น ดังนี้ ปีชวด เลข 1 ปีฉลู เลข 2 ปีขาล เลข 3 ปีเถาะ เลข 4 ปีมะโรง เลข 5 ปีเส็ง เลข 6 ปีมะเมีย เลข 7 ปีมะแม เลข 1 ปีวอก เลข 2 ปีระกา เลข 3 ปีจอ เลข 4 และปีกุน เลข 5

วิธีการลงเลขปีเกิดในแถวที่ 3 นี้ คงเขียนเรียงกันไปเช่นเดียวกับแถวที่ 1 และแถวที่ 2 โดยให้เลขตรงกันตัว ทั้งนี้เพื่อจะอ่านคำพยากรณ์ได้ถูกต้อง ไม่คลาดเคลื่อนเพราะเลขทั้ง 3 แถว หรือ 1 ตัวนี้ จะมีความสัมพันธ์กันในการอ่านคำทำนาย โดยอาศัยและที่เป็นตัวเดียวกันนั่นเอง

วิธีเขียนเลขปีเกิด คงถือหลักเกณฑ์ ดังนี้

ปีชวด	เขียน 1 2 3 4 5 6 7
ปีฉลู	เขียน 2 3 4 5 6 7 1
ปีขาล	เขียน 3 4 5 6 7 1 2
ปีเถาะ	เขียน 4 5 6 7 1 2 3
ปีมะโรง	เขียน 5 6 4 1 2 3 4
ปีเส็ง	เขียน 6 7 1 2 3 4 5
ปีมะเมีย	เขียน 7 1 2 3 4 5 6
ปีมะแม	เขียน 1 2 3 4 5 6 7
ปีวอก	เขียน 2 3 4 5 6 7 1
ปีระกา	เขียน 3 4 5 6 7 1 2
ปีจอ	เขียน 4 5 6 7 1 2 3
ปีกุน	เขียน 5 6 7 1 2 3 4

เมื่อเรารู้วิธีเขียนเลขแต่ละแถว คือแถวแรกซึ่งถือว่าเป็นฐานของวันเกิดและแถวที่ 2 เป็นฐานของเดือนเกิด กับแถวที่ 3 เป็นฐานของปีเกิด ทั้ง 3 ฐานแล้วเราก็สามารถจะลงเลขดวงชะตาของผู้ที่ต้องการให้ทำนายได้ทันที

สมมติ เช่น คนเกิดวันเสาร์ เดือน 5 ปีขาล เราก็จะต้องลงเลข ดังนี้ 1)วันเสาร์ 7 1 2 3 4 5 6 2)เดือน 5 1 2 3 4 5 6 7 และ 3)ปีขาล 3 4 5 6 7 1 2

โดยวิธีการตั้งเลข วัน เดือน ปีเกิด ลงทั้ง 3 แถวดังนี้ จนเป็นที่เข้าใจได้ดีพอแล้ว ต่อไปเราก็จะต้องเรียนรู้ถึงหลักการพยากรณ์หรืออ่านคำทำนายของตัวเลขทั้ง 3 แถว ซึ่งรวมด้วยกันทั้งหมด 21 ตัว นี้ เพราะเลขทั้ง 3 แถว 21 ตัวนี้ จะมีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวกันกันคำทำนายความสัมพันธ์หรือเกี่ยวพันกัน ก็หมายถึงตัวเลขที่เหมือนกัน เช่น เลข 7 ในแถวแรก จะไปสัมพันธ์กับเลข 7 ตัวที่ 7 ในแถวที่ 2 และเลข 7 ตัวที่ 5 ในแถวที่ 3

เพราะเลขทั้ง 3 แถว หรือเลขทั้ง 21 ตัวนี้ จะมีตัวพยากรณ์ เป็นฐานประจำทุกตำแหน่ง เพื่อใช้เป็นหลักพยากรณ์ในขั้นนี้ จึงต้องใช้ความพยายามท่องจำ “ตัวพยากรณ์” ให้ได้แม่นยำทั้ง 21 ตัว เสียก่อน ต่อไปจึงค่อยเรียนรู้ถึงวิธีการเขียนเลขผูกดวงแบบสมบูรณภายหลัง

2. ตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ฐาน

เลขทั้ง 7 ตัวในแถวแรก จะมีตัวพยากรณ์ประจำฐานอยู่ทุกตำแหน่งของตัวเลข ดังนี้ คือ
 อัฒตะ หินะ ธาณัง ปิตา มาตา โภคา มัชฌิมา ในแถวที่ 2 จะมีตัวพยากรณ์ประจำฐานอยู่ทุกตำแหน่งของ
 ตัวเลข ดังนี้ คือ ตนุ กะตุมพะ สหัชชะ พันธุ ปุตะ หริ ปัตตานิ และในแถวที่ 3 มรณะ สุกะ กัมมะ
 ลากะ พยาเย ทาสี ทาสา

เมื่อรวมตัวพยากรณ์แถวละ 7 ตัว 3 แถวเป็น 21 ตัวเข้าด้วยกัน จะเป็น ดังนี้ อัฒตะ
 หินะ ธาณัง ปิตา มาตา โภคา มัชฌิมา ตนุ กะตุมพะ สหัชชะ พันธุ ปุตะ หริ ปัตตนิ มรณะ สุกะ
 กัมมะ ลากะ พยาเย ทาสี ทาสา

คราวนี้คุณลองสมมติเอาวัน เดือน ปีเกิด ของใครสักคนหนึ่ง เขียนตัวเลขลงไปตรงตัว
 พยากรณ์ ทั้ง 3 แถวนี้ ตัวอย่างเช่น คนเกิดวันพุธ เดือน 5 ปีมะเมีย เขียนได้ ดังนี้

แถวที่ 1 เขียนเป็น 4 5 6 7 1 2 3 อัฒตะ หินะ ธาณัง ปิตา มาตา โภคา มัชฌิมา

แถวที่ 2 เขียนเป็น 1 2 3 4 5 6 7 ตนุ กะตุมพะ สหัชชะ พันธุ ปุตะ หริ ปัตตานิ

แถวที่ 3 เขียนเป็น 7 1 2 3 4 5 6 มรณะ สุกะ กัมมะ ลากะ พยาเย ทาสี ทาสา

ดังนี้ คุณก็จะสังเกตเห็นได้ว่า เลขวันเดือนปีเกิดทั้งสามแถวมีความสัมพันธ์ (คือเป็นเลขเดียวกัน)
 อย่างไรบ้าง ทั้งนี้ให้ดูจากแถวที่ 1 นับจากตัวแรก ที่สัมพันธ์กับแถวที่ 2 และแถวที่ 3 ดังกล่าว ด้วยความสัม-
 พันธ์ หรือความเป็นเลขตัวเดียวกันนี้ คำ คำพยากรณ์ หรือคำทำนายของดวงชะตาชีวิตของเจ้าของวันเกิดปี
 เกิดที่เราเขียนเลขลงไป ซึ่งก่อนที่คุณจะสามารถอ่านคำพยากรณ์นี้ได้ คุณก็ต้องรู้ความหมายหรือคำแปล
 ของ “ตัวพยากรณ์” ทั้ง 21 ตัวนี้ให้ได้แม่นยำเสียก่อน และต้องท่องจำให้แม่นยำโดยไม่ต้องเขียนตัวพยากรณ์
 ลงควบไปกับตัวเลข ความหมายของตัวพยากรณ์ ทั้ง 21 ตัว มีความหมาย ดังนี้

2.1 ความหมายของตัวพยากรณ์ 7 ตัว ในแถวแรกหรือฐานที่ 1

- 1 อัฒตะ หมายถึง ตนเอง, หรือเจ้าของดวงชะตาวันเกิด
- 2 หินะ หมายถึง เหยื่อโชค, ทรัพย์, ห้าวหาญ, ความชั่ว
- 3 ธาณัง หมายถึง เงินทอง, การเงิน, ทรัพย์สินสมบัติ
- 4 ปิตา หมายถึง บิดา, ญาติสูงอายุฝ่ายชาย
- 5 มาตา หมายถึง มารดา, ญาติสูงอายุฝ่ายหญิง
- 6 โภคา หมายถึง ทรัพย์สินสมบัติ, ข้างของ, หลักทรัพย์, มั่นคง
- 7 มัชฌิมา หมายถึง ปานกลาง, เสมอตัว, ไม่ดีไม่ชั่วจนเกินไป

2.2 ความหมายของตัวพยากรณ์ 7 ตัวในแถวที่ 2

- 1 ตนุ หมายถึง ตนเอง, หรือเจ้าของดวงชะตาวันเกิด
- 2 กะตุมพะ หมายถึง ฐานะมั่นคง, มีหลักฐาน, ร่ำรวย
- 3 สหัชชะ หมายถึง มิตรสหาย, เพื่อนฝูง, คนที่มีวัยหรือฐานะเท่ากัน
- 4 พันธุ หมายถึง ญาติพี่น้อง, การสืบสายโลหิต
- 5 ปุตะ หมายถึง บุตร, ผู้น้อยในอุปการะ
- 6 หริ หมายถึง ศัตรู, คู่อริ หรือผู้คิดร้าย, ไม่เป็นมงคล
- 7 ปัตตนิ หมายถึง ภรรยาหรือสามี, เนื่อคู่ เพศตรงข้าม

2.3 ความหมายของตัวพยากรณ์ 7 ตัว ในแถวที่ 3

- 1 มรณะ หมายถึง ความตาย, ความทุกข์, เศร้าหรรษา, ความล้มเหลว
- 2 สุขะ หมายถึง ยศศักดิ์, เสน่ห์, มงคลชีวิต, ความดี
- 3 กัมมะ หมายถึง ความทุกข์, อาภัพ, เศร้าหรรษา, กรรม
- 4 ลาภะ หมายถึง ลาภ, โชคลาภหรือลาภลอย, ฐานะหรือการครองชีพ
- 5 พยาเยะ หมายถึง โรคภัยไข้เจ็บ, เศร้าหรรษา, คู่กรณี, ศัตรู พยาบาท
- 6 ทาสี หมายถึง งานหนัก, ความลำบาก, เหน็ดเหนื่อย, คนใช้, กรรมกร
- 7 ทาสา ความหมายอย่างเดียวกับ “ทาสี”

3. การอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์

3.1 ทาย “อัตตะ” (ทายชาตีกำเนิดของเจ้าของดวง) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์ ดังนี้

อัตตะ เป็น ตนุ ทายว่า ผู้นั้น หรือผู้เป็นเจ้าของดวงชะตากำเนิดนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ทำการหากินเลี้ยงชีพหรือการครองชีพด้วยตนเองแต่เพียงลำพังผู้เดียวไปจนตลอดชีวิต โดยไม่คิดพึ่งพาอาศัยผู้อื่น หรือโดยที่อาจไม่ได้รับการอุปการะจากญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงเลยก็ได้ เรียกว่า ต้องพึ่ง “ลำแข้ง” ของตนเองอยู่ตลอด จัดอยู่ในจำพวก “หัวเดียว กระเทียมสิบ” หรือ พกหากินด้วยฝีมือของตนเองมากกว่า (ซึ่งถ้าจะดูว่า ฐานะเป็นอย่างไรรู้ก็ต้องดูตัวเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 3 ว่าจะตกในตำแหน่งตัวพยากรณ์อะไร ถ้าตกก็ทายว่าดีได้ หรือตกร้ายก็ทายว่าลำบากได้ ซึ่งจะได้อธิบายในขั้นต่อไป)

อัตตะ เป็น กะคุมพะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีฐานะมั่นคงในการทำงานหรืออาชีพที่เป็นหลักฐานมั่นคง อยู่ในฐานะของคนมีเงินใช้จ่ายได้พุ่มเพี้ยง มีเกียรติยศมีการค้ำมั่นคง (ซึ่งก็จะต้องดูตัวเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 3 อีกเช่นเดียวกัน)

อัตตะ เป็น สหัชชะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีเพื่อนฝูงคนค้าอยู่มาก หรือจะมีความสัมพันธ์กับมิตรสหายอยู่เสมอแต่จะเป็นที่รักหรือที่เกลียดชัง หรือเป็นมงคลแก่ตนเองหรือไม่ จะต้องดูตัวเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 3 ถัดไป จึงจะสามารถให้คำพยากรณ์ชัดเจนได้

อัตตะ เป็น พันธุ ทายว่า ผู้นั้นจะมีญาติพี่น้องมากหลายหรือมีการเกี่ยวข้องกับบรรดาญาติมิตรต่าง ๆ อยู่เสมอ ทำนองเดียวกับ “อัตตะ เป็น สหัชชะ คือ จะเป็นที่รักหรือเกลียดชัง หรือเป็นมงคลเป็นภัยแก่ตนเองหรือไม่อย่างไร ก็ต้องดูที่ตัวเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 2 ว่าจะตกตัวอะไรในช่อง “พันธุ” หรือ บานของตัวพยากรณ์คำว่า “พันธุ” นี้ ยังแปลความหมายไปในทางอื่นได้อีก จะได้อธิบายในขั้นต่อไป

อัตตะ เป็น ปุตะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีความสัมพันธ์กับบุตรหรือสายโลหิตของตนอยู่เสมอ เช่นอาจจะเป็นที่พึ่งของบุตร หรือมีบุตรเป็นที่พึ่งพาอาศัยได้ หรืออาจมีบุตรเป็นศัตรูหรือมารของชีวิตได้แต่ทั้งนี้ จะต้องดูตัวเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่สามเป็นส่วนประกอบเสียก่อน

อัตตะ เป็น หริ ทายว่า จะเป็น “อริ” กับตนเองหรือมีความไม่สมบูรณ์ในตนเอง อย่างใดอย่างหนึ่งอาจทายได้ว่าเป็นคนพิการ หรือมีศัตรูเกี่ยวข้องกับตนเอง หรือทรัพย์สินของตนเองก็ได้ ทั้งนี้จะต้องดูตัวประกอบในแถวที่ 3 อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถ้าอีกตัวหนึ่งตกอยู่ในตัวเลขตัวเดียวกับตัวพยากรณ์ว่า “พยาเยะ” ในแถวที่ 3 ก็อ่านคำพยากรณ์หรือคำทำนายได้ทันทีว่า คนผู้นั้นจะต้องมีโรคประจำตัว แทรกแซงอยู่ตลอดชีวิต หรือมีฉะนั้นก็ต้องเป็นคนพิการ หรือมีศัตรูปองร้ายมากกว่าหวังดีอยู่เสมอ มักจะ

หาความสุขไม่ค่อยได้ แต่ดวงนี้อาจจะมีการผ่อนหนักเบาได้บ้าง ให้ดูที่ตัวพยากรณ์คำว่า “ตน” ตัวแรกในแถวที่ 2 ซึ่งแปลว่า “ตนเอง” อีกครั้ง เพราะถ้าตัว “ตน” ตกในที่นี้ก็แปลความหมายในทางที่ติมาลบล้างได้บ้าง

อัตระ เป็น ปัตตนิ ทายว่า ผู้นั้นจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม หรือเนื้อคู่ หรือสามีหรือภรรยาอยู่เสมอเป็นประจำ แต่จะเป็นในทางดีหรือทางร้ายให้ดูเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 3 เช่นเดียวกัน

อัตระ เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นมักจะเป็นคนมีกรรมหรือเป็นผู้มีวิถีชีวิตตกอยู่ในความเจ็บไข้ได้ป่วยบ่อย ๆ ให้ดูตัวพยากรณ์ประกอบอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 2 ตามที่ได้อธิบายมาแล้ว จึงค่อยอ่านเป็นคำพยากรณ์ได้ชัดเจน เช่นอีกตัวหนึ่งตกอยู่ในฐานะพยากรณ์ของคำว่า กะดุมพะ” ซึ่งแปลว่า “มั่งมี” หรือ “หลักฐานดี” ก็จะต้องอ่านว่า คนผู้นี้ถึงจะมีฐานะมั่นคงดี แต่ก็มักจะมีกรรมลัทธิหรือความเคราะห์ร้ายแทรกแซงอยู่ด้วยเสมอ ทำอะไรไม่ตลอดรอดฝั่ง แต่จะมีทั้งดีและร้ายปนกัน คือมีทั้งความรวยและความจน ลัทธิผลัดเปลี่ยนกันไป

อัตระ เป็น สุภะ ทายว่า ผู้นั้นจะเป็นคนมีบุญวาสนาหรือมีเสน่ห์เป็นที่รักใคร่ชอบพอกับผู้ที่ได้พบเห็นและคบค้าสมาคม หรือถ้ารับราชการก็จะได้สถาปนาศักดิ์ไม่น้อยกว่าใคร เป็นคนที่จัดว่าอยู่ในฐานะดีมีความรู้หรือมีวิชาติดตัว ถ้าเลขอีกตัวหนึ่งตกอยู่ในฐานะของ “กะดุมพะ” แถวที่ 2 ด้วยแล้ว บุคคลผู้นี้ก็เรียกได้ว่าเป็นผู้มีฐานะรุ่งเรืองและมียศสถาปนาศักดิ์

อัตระ เป็น กัมมะ ทายว่า ผู้นั้นจะเป็นผู้ที่มีเคราะห์กรรมไปในทางทำมาหาเลี้ยงชีพ ผิดเคือง หรือมีโรคร้ายประจำอยู่กับตัวเสมอ หรือเป็นคนอาภัพทำคุณแก่ใครไม่ขึ้น ทำความดีไม่ค่อยจะมีใครเห็น ถ้าเลขอีกตัวหนึ่งตกอยู่ในตัวพยากรณ์ดีในแถวที่ 2 เช่น “กะดุมพะ” ก็อาจทำนายไปในทางฐานะได้ว่า เป็นผู้ที่ตั้งหลักฐานไม่ค่อยได้มั่นคงทีเดียวนัก มักมีอันล้มลุกคลุกคลานหรือถ้าเป็นคนมีฐานะดี ก็จะต้องเป็นคนมีโรคร้ายประจำตัวให้เป็นทุกข์แทรกแซงอยู่ด้วย ซึ่งจะได้ให้คำอธิบายในขั้นต่อไป

อัตระ เป็น ลากะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีอาชีพมั่นคง หรือมีโชคลาภในการเลี้ยงชีพหรือการค้าอยู่เสมอ ถ้าเลขอีกตัวหนึ่งตกอยู่ในตัวพยากรณ์ดี ของแถวที่ 2 ก็ทำนายได้ว่า จะต้องเป็นผู้ทำมาหาเลี้ยงชีพได้คล่องตัว ไม่ตกทุกข์ได้ยากเพราะมีพรสวรรค์หรือบุญวาสนากำหนดไว้ให้แล้ว

อัตระ เป็น พยายะ ทายว่า ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีโรคร้ายหรือโรคประจำตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นผู้ที่มีความทุกข์ลัดกลุ้มอยู่เสมอ ถ้าเลขอีกตัวหนึ่งตกอยู่ในเกณฑ์พยากรณ์ดีในแถวที่ 2 ช่วยไว้ก็ผ่อนหนักเป็นเบาได้ แต่ถ้าร้ายก็จะทำให้ร้ายหนักขึ้น

อัตระ เป็น ทาสี ทายว่า ผู้นั้นจะต้องทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยลำแข้งของตนเอง ต้องเหนื่อยยาก ถึงแม้จะมีฐานะอย่างไร ก็จะต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยไปจนแก่เฒ่า ในเกี่ยวกับความสุขทางใจ เพราะแปลว่า จะต้องทำงานด้วยแรงมากกว่าใช้สมอง

อัตระ เป็น ทาสา ความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “อัตระ เป็น ทาสี” ซึ่งแปลว่า จะต้องทำงานด้วยแรงงานของตนเองเป็นที่เหน็ดเหนื่อย เช่นเดียวกัน คำว่า “ทาสี” และ “ทาสา” นี้ แผลงมาจากคำว่า “ทาส” แต่ในที่นี้จะแปลว่า การรับใช้ วังเต้น หรือการทำงานก็ได้ บางขณะก็อาจแปลได้ว่าเป็นคนชอบวิ่ง ๆ เต้น ๆ ในการทำงานค้าขาย หรือเดินตลาด ทั้งนี้ จะต้องดูตัวประกอบอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 52 เช่นเดียวกันซึ่งจะตีร้ายอย่างไรก็แสดงว่า บุคคลผู้นั้นเป็นผู้ที่ต้องทำงานอยู่ตลอดเวลา มักไม่ค่อยได้อยู่สงบหรือนิ่ง

3.2 ทาย “ธำมรงค์” (ทายฐานะการเงิน) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์
ดังนี้

ธำมรงค์ เป็น ต้น ทายว่า ฐานะทางการเงินของคนผู้นั้นจะเป็นที่มั่นคง หรือเป็นผู้ที่หา
เงินเก่ง (แต่เพื่อให้แน่นอน ให้ดูที่ตัวเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 3)

ธำมรงค์ เป็น กะดุมพะ ทายว่า ฐานะทางการเงินของคนผู้นั้นจะอุดมมั่งคั่งสมบูรณ์

ธำมรงค์ เป็น สหัชชะ ทายว่า ฐานะทางการเงินของผู้นั้นจะเกี่ยวข้องกับบรรดามิตรสหาย
อยู่เสมอ

ธำมรงค์ เป็น พันธุ ทายว่า ฐานะทางการเงินของผู้นั้นจะเกี่ยวข้องกับญาติพี่น้อง หรือมี
เรื่องมรดกเกี่ยวพันอยู่ด้วย

ธำมรงค์ เป็น ปุตะ ทายว่า ฐานะทางการเงิน หรือเรื่องเงินทองของคนผู้นั้นจะเกี่ยวข้อง
ด้วยกับบุตรหรือญาติผู้น้อย

ธำมรงค์ เป็น หริ ทายว่า ฐานะทางการเงินหรือเรื่องเงินทองของผู้นั้น มักจะมีอันต้องถูก
เบียดเบียนหรือมิฉะนั้น เงินทองที่ได้มามักจะมาจากงานการที่ไม่สุจริต

ธำมรงค์ เป็น ปัตตนิ ทายว่า ฐานะการเงินของผู้นั้นจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามหรือ
คู่สมรสอยู่ด้วย

ธำมรงค์ เป็น มรณะ ทายว่า ฐานะทางการเงินของผู้นั้นมักจะมีอันวิบัติหรือเสื่อมสูญ หรือ
มีอันให้หมดสิ้นไปง่าย ๆ ทายได้เก็บไม่ได้

ธำมรงค์ เป็น สุภะ ทายว่า ฐานะทางการเงินของผู้นั้นจะประกอบขึ้นด้วยยศศักดิ์หรือความ
มีชื่อเสียงและเกียรติคุณเสริมส่ง

ธำมรงค์ เป็น กัมมะ ทายว่า ฐานะทางการเงินของผู้นั้นมักจะมีอันสูญสลายได้ง่ายหรือ
เก็บไว้ไม่อยู่

ธำมรงค์ เป็น พยายะ ทายว่า ฐานะทางการเงินของคนผู้นั้นมักจืดจางเบียดเบียน หรือสูญ
สลายไปในทางไร้ประโยชน์

ธำมรงค์ เป็น ทาสี, ทาสา ทายว่า ฐานะทางการเงินของผู้นั้นต้องประกอบขึ้นด้วย
แรงงาน และหยาดเหงื่อของตนทุกบาททุกสตางค์ ถึงแม้จะมีเงินทองมากก็ต้องเหนื่อยยากกว่าจะได้มา

3.3 ทาย ปิตา – มาตา (ทายบิดาและมารดา) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลข
พยากรณ์ ดังนี้ การอ่านคำพยากรณ์ในฐานบิดาและมาตา ซึ่งแปลว่า บิดา – มารดา นั้น เป็นส่วนประกอบ
กับดวงของผู้ที่ต้องการให้ทำนายเพียงส่วนน้อย ฉะนั้น ความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์ทั้งสองนี้กับตัวอื่น ๆ
บางตัวที่ไม่สำคัญ จึงจะระแวงไปก่อน คงเลือกพิจารณาเอาเฉพาะแต่สิ่งที่สำคัญเป็นจุดใหญ่ คือ

ปิตา เป็น ตะนุ ทายว่า ผู้นั้นเป็นที่รักใคร่ของบิดา

มาตา เป็น ตะนุ ทายว่า ผู้นั้นเป็นที่รักใคร่ของมารดา

ปิตา เป็น กะดุมพะ ทายว่า ผู้นั้นมีบรรพบุรุษหรือบิดาผู้มีฐานะ มั่งคั่งมาก่อน

มาตา เป็น กะดุมพะ ทายว่า มารดาหรือญาติฝ่ายทางมารดาของผู้นั้นเป็นผู้มีฐานะดี

ปิตา เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นเป็นกำพร้าบิดาหรือบิดาจะเสียก่อนมารดา

มาตา เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นเป็นกำพร้ามารดาหรือมารดาจะเสียก่อนบิดา

3.4 ทาย “โกคา” (ทายเรื่องทรัพย์สินสมบัติ) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์
ดังนี้

โกคา เป็น ตะนุ ทายว่า ผู้นั้นจะมีฐานะอยู่ในเกณฑ์ดี หรือมีโภคทรัพย์เป็นทุนติดตัว
อยู่เสมอ ไม่ค่อยตกยาก

โกคา เป็น กะคุมพะ ทายว่า ผู้นั้นจะเก็บรักษาทรัพย์สินสมบัติต่างๆไว้ได้ถาวรและมีฐานะดี

โกคา เป็น สหัชชะ ทายว่า ทรัพย์สินสมบัติหรือข้าวของของผู้นั้น จะมีส่วนเกี่ยวกับมิตร
สหาย จะดีหรือร้ายก็ต้องดูที่ตัวเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 3

โกคา เป็น พันธุ ทายว่า ทรัพย์สินสมบัติหรือข้าวของของผู้นั้นจะเกี่ยวข้องกับพวกญาติพี่น้อง
อยู่เสมอ จะดีหรือร้ายก็ต้องพิจารณาเลขอีกตัวหนึ่งในแถวที่ 3

โกคา เป็น ปุตะ ทายว่า ทรัพย์สินสมบัติของผู้นั้นจะเกี่ยวข้องกับบุตรหรือญาติอายุน้อย
อยู่เสมอ

โกคา เป็น หริ ทายว่า ทรัพย์สินสมบัติ หรือข้าวของของผู้นั้น จะมีอริ หรือศัตรูคอย
คิดร้าย ฉกฉวยหรือทำลายอยู่เสมอ

โกคา เป็น ปัตตนิ ทายว่า ทรัพย์สินหรือข้าวของของผู้นั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับคู่ชีวิต
หรือคู่สมรสอยู่ด้วย

โกคา เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นจะเป็นสมบัติหรือข้าวของมีค่าต่าง ๆ มิใคร่ได้ ให้มีอัน
สูญสลายอยู่เสมอหรือมีฉะนั้นก็จะถูกศัตรูคิดเบียดเบียนทำลาย

โกคา เป็น สุภะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีโภคทรัพย์สมบูรณ์เป็นเสน่ห์ หรือประกอบด้วย
ยศถาบรรดาศักดิ์เป็นเครื่องเชิดชู

โกคา เป็น กัมมะ ทายว่า ทรัพย์สินสมบัติของผู้นั้นจะเก็บรักษาไว้มิใคร่ได้ถาวร มักมีอัน
สูญสลายไป

โกคา เป็น ลากะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีหลักทรัพย์สินสมบูรณ์และมีฐานะมั่นคงเป็นหลักฐานดี
ใคร่ได้อยู่กับตัว ต้องมีอันสูญสลาย

โกคา เป็น ทาสี-ทาสา ทายว่า ผู้นั้นจะต้องเหน้อยยากหรือต้องชวนขายหน้า จึงจะ
ได้มาซึ่งทรัพย์สินสมบัติ

3.5 ทาย “ตนุ” (ทายตนเองหรือเจ้าของดวง) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลข
พยากรณ์ ดังนี้

“ตนุ” แปลว่าตนเอง หรือมีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “อัตตะ” ฉะนั้น คำพยากรณ์
ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับตัวพยากรณ์อื่น ๆ จึงอ่านคำพยากรณ์เช่นเดียวกับ “อัตตะ” ให้ดูตัวที่ “อัตตะ”
แทน แต่มีข้อที่น่าสังเกตในการอ่านอยู่บ้างว่า ถ้า “อัตตะ” ตกในที่ดี แต่ “ตนุ” ตกในที่ไม่ดี ก็กลับล้างกันไป
หรือเสมอตัว หรือถ้า “ตนุ” ตกในที่ดี อัตตะ ตกไม่ดี ก็เสมอตัวเช่นเดียวกัน ถ้าเลข อัตตะ กับ “ตนุ” เป็น
เลขเดียวกัน ก็ทายได้ว่า บุคคลผู้นั้นเป็นผู้ที่จะต้องพึ่งตนเองอยู่เสมอ มิใคร่จะได้พึ่งพาอาศัยผู้อื่น ดังที่
อธิบายมาแล้วในการทายอัตตะ

3.6 ทาย “สหัสชัย” (ทายเรื่องมิตรสหาย) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์ ดังนี้

สหัสชะ เป็น หินะ ทายว่า มิตรสหายของผู้นั้นจะนำความเดือดร้อนหรือเป็นทุกข์มาสู่เสมอ

สหัสชะ เป็น ธาณัง ทายว่า มิตรสหายของผู้นั้นจะมีการเกี่ยวข้องเรื่องการเงินกับผู้นั้นอยู่ด้วย แต่จะดีหรือร้ายให้ดูเลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

สหัสชะ เป็น โภคา ทายว่า มิตรสหายผู้นั้นมีการเกี่ยวข้องเรื่องทรัพย์สินกับผู้นั้นอยู่ด้วย จะดีหรือร้ายให้ดูที่เลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

สหัสชะ เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นมักเป็นคนรักมิตรสหายอย่างแท้จริง ไม่ว่ามิตรนั้นจะเป็นอย่างไร

สหัสชะ เป็น สุภะ ทายว่า มิตรสหายของผู้นั้นจะเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนอยู่เสมอ

สหัสชะ เป็น กัมมะ ทายว่า ผู้นั้นจะเป็นคนอาภัพในเรื่องเพื่อนฝูงมีคอยมีใครขอบคบหา

สหัสชะ เป็น ลาภะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีมิตรสหายร่วมมือคอยช่วยเหลืออยู่เสมอ

สหัสชะ เป็น พยายะ ทายว่า ผู้นั้นจะเป็นคนอาภัพในเรื่องเพื่อนฝูง และจะมีแต่มิตรเทียมมากกว่ามิตรแท้

สหัสชะ เป็น ทาสี-ทาสา ทายว่า ผู้นั้นมักจะขอบคบหาเพื่อนที่มีวิญญูหรือด่าศักดิ์กว่า จึงจะเป็นที่รักใคร่ขอบพออย่างแท้จริง

3.7 ทาย “พันธุ” (ทายเรื่องวงศาคณาญาติ) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์ ดังนี้

พันธุ เป็น หินะ ทายว่าจะอาภัพในเรื่องญาติพี่น้องหรือมีใครมีญาติพี่น้องเสียแล

พันธุ เป็น ธาณัง ทายว่า ผู้นั้นจะมีเรื่องการเงินเกี่ยวข้องกับญาติพี่น้องอยู่ด้วย แต่จะดีหรือร้ายให้ดูเลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

พันธุ เป็น โภคา ทายว่า ญาติพี่น้องของผู้นั้นจะเกี่ยวพันกับทรัพย์สินสมบัติอยู่ด้วยกับตนเองเสมอ แต่จะดีหรือร้ายต้องแล้วแต่เลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

พันธุ เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นจะอาภัพในเรื่องญาติพี่น้อง

พันธุ เป็น สุภะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีญาติพี่น้อง และวงศ์วาระเป็นผู้มีบรรดาศักดิ์สูง

พันธุ เป็น กัมมะ ทายว่า ผู้นั้นจะไร้ญาติขาดมิตร หรือมักไม่ค่อยมีญาติพี่น้องรักใคร่

พันธุ เป็น ลาภะ ทายว่า ผู้นั้นจะทำการสิ่งใดต้องอาศัยญาติพี่น้องเป็นผู้คอยช่วยเหลือ

พันธุ เป็น พยายะ ทายว่า ผู้นั้นจะเป็นผู้อาภัพในเรื่องญาติพี่น้อง

พันธุ เป็น ทาสี-ทาสา ทายว่า ผู้นั้นจะต้องเหนื่อยยาก

3.8 ทาย “บุตะ” (ทายเรื่อง บุตร-ธิดา) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์ ดังนี้

บุตะ เป็น หิมะ ทายว่า ผู้นั้นจะอาภัพในเรื่องบุตร หรือเป็นคนเลี้ยงบุตรยาก หรือมีบุตรมีคอยสมบูรณ์

ปุตะ เป็น ธาณิง ทายว่า ผู้นั้นเมื่อมีบุตร จะมีเรื่องการเงินเกี่ยวข้องอยู่ด้วย แต่จะดี หรือร้ายให้ดูที่เลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

ปุตะ เป็น ปีตา-มาตา ทายว่า ผู้นั้นจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับมรดกของญาติทางบิดา หรือ มารดาในทางใดทางหนึ่ง ดวงชนิดนี้ทายว่าจะได้รับมรดกเป็นส่วนมาก มีได้เกี่ยวพันกับบุตรทีเดียว

ปุตะ เป็น โภคา ทายว่า บุตรผู้นั้นจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของตนเอง แต่จะดี หรือร้ายให้ดูที่เลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

ปุตะ เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นจะเป็นคนอาภัพในเรื่องมีบุตร หรือเป็นคนเลี้ยงบุตรยาก

ปุตะ เป็น สุภะ ทายว่า ผู้นั้นจะได้บุตรเป็นศรีสง่า หรือมงคลแก่ตัวเอง

ปุตะ เป็น กัมมะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีค้อยมีบุตรดี หรือมีบุตรร่างกายไม่สมบูรณ์

ปุตะ เป็น ลาภะ ทายว่า ผู้นั้นเมื่อมีบุตรจะมีโชคลาภเกิดขึ้น แม้เลขอีกตัวหนึ่งจะตก

พยากรณ์มิตี ก็ไม่ทำให้การพยากรณ์คลาดเคลื่อนไปมากเท่าใดนัก

ปุตะ เป็น พยายะ ทายว่า ผู้นั้นกับบุตรจะมีค้อยลงรอยกันหรือมีบุตรมิได้ตั้งใจ บุตร เป็นศัตรูมากกว่าเป็นมิตรในเดือน

ปุตะ เป็น ทาสี-ทาสา ทายว่า ผู้นั้นจะเหนื่อยยากลำบากกายเพราะบุตร หรือต้องดิ้นรนชวนขวายในเรื่องหาเลี้ยงบุตรอยู่มาก

3.9 ทาย “ปัตตนิ” (ทายเนื้อคู่ สามี-ภรรยา) สามารถอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลข พยากรณ์ ดังนี้

ปัตตนิ เป็น หินะ ทายว่า เนื้อคู่หรือสามี หรือภรรยาของผู้นั้นจะมีค้อยลงรอยกันใน ชีวิตร่วมหรือเนื้อคู่แท้จริงนั้นจะเป็นคนใจแข็ง เขี้ยวโมด

ปัตตนิ เป็น ธาณิง ทายว่า เนื้อคู่ หรือสามี-ภรรยา ของผู้นั้นจะเกี่ยวข้องด้วยเรื่อง การเงินกับชีวิตอยู่เสมอ แต่จะดีหรือร้ายให้ดูที่ตัวเลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

ปัตตนิ เป็น โภคา ทายว่า ผู้นั้นจะมีคู่หรือเนื้อคู่จะเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินสมบัติอยู่ด้วย แต่จะดีหรือร้ายให้ดูเลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่ง

ปัตตนิ เป็น มัชฌิมา ทายว่า เนื้อคู่ของคนผู้นั้นจะมีลักษณะปานกลาง คือไม่ดี ไม่ร้าย จนเกินไป ให้ดูเลขที่พยากรณ์อีกตัวหนึ่งประกอบ

ปัตตนิ เป็น มรณะ ทายว่า ผู้นั้นจะอาภัพในเรื่องเนื้อคู่หรือมีฉะนั้นคู่ชีวิตจะอายุสั้นกว่า หรืออยู่กันมีค้อยยืนนาน ให้ดูที่ตัวเลขพยากรณ์อีกตัวหนึ่งด้วย

ปัตตนิ เป็น สุภะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีเนื้อคู่เป็นคนมียศหรือบรรดาศักดิ์หรือมีฐานะสูง กว่า

ปัตตนิ เป็น กัมมะ ทายว่า ผู้นั้นจะอาภัพด้วยเรื่องเนื้อคู่หรือชีวิตมักจะเป็นคนไม่ค่อย สมบูรณ์

ปัตตนิ เป็น ลาภะ ทายว่า ผู้นั้นจะมีคู่มาก หรือมีฉะนั้นเจ้าของดวงนี้จะเป็นคนเจ้าชู้ มากสามีหรือมากภรรยา

ปัตตนิ เป็น พยายะ ทายว่า ผู้นั้นมักจะอาภัพในเรื่องเนื้อคู่ มักมีค้อยอยู่ร่วมลงรอยกัน

ปัตตนิ เป็น ทาสี-ทาสา ทายว่า ผู้นั้นเนื้อคู่มักจะมีฐานะหรือต่ำศักดิ์กว่า

โดยสรุปแล้วสามารถกล่าวได้ว่า องค์ความรู้โหราศาสตร์สำหรับการเป็นนักโหราศาสตร์นั้น ควรประกอบด้วย การดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยระเบียบวิธีและขั้นตอนในการพยากรณ์ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ขั้นตอนการตรวจดวงชะตา

1.1.1 เครื่องบูชาและค้ายกครู

1.1.2 ขี้แจงหลักการของโหราศาสตร์

1.2 ขั้นตอนพยากรณ์

1.2.1 การพยากรณ์พื้นดวงชะตาหรือภาพรวมชีวิตของเจ้าของดวงชะตา

1.2.2 การพยากรณ์รายปีหรือสภาพปัจจุบันและปัญหา ณ ช่วงเวลานั้น

1.2.3 สภาพหรือปัญหาอันจะเกิดขึ้นในอนาคต

1.3 ขั้นสรุปการพยากรณ์

1.3.1 สรุปคำพยากรณ์

1.3.2 แนะนำวิธีการแก้ไข

ส่วนที่ 2 ว่าด้วยองค์ความรู้โหราศาสตร์พื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับการพยากรณ์และวิธีการใช้
องค์ความรู้

1 องค์ความรู้โหราศาสตร์ว่าด้วยการพยากรณ์ชีวิตและความเป็นไปของมนุษย์

1.1 การยืนยันพิกัดเกิดหรือวันเดือนปีเกิดที่แท้จริงของบุคคล

1.2 การนับอายุตามแบบโหราศาสตร์หรือการนับอายุโหร

1.3 การดูพื้นดวงชะตา

2 ตำราโหราศาสตร์พื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับการพยากรณ์

1. ตำราเลข 7 ตัวหรือสัตเลขะ

2. ตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ฐาน

3. การอ่านความสัมพันธ์ของตัวเลขพยากรณ์

.....

บรรณานุกรม

- ณัชชา ชินธิป, “โหราศาสตร์กับการตัดสินใจทางธุรกิจ” วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2548.
- พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- เทพย์ สาริกบุตร. โหราศาสตร์ในวรรณคดี. กรุงเทพฯ : เจริญธรรม, 2506.
- ธนากร สีนเกษม. ความรู้เกี่ยวกับโหราศาสตร์. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., 2535.
- บริษัทเวชการ. หลักโหราศาสตร์ทั่วไป มูลฐานของโหราศาสตร์และประโยชน์ของการศึกษาโหราศาสตร์
มรดกแห่งโหรสยาม สมาคมโหรแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2535.
- บัณฑิต ศรีไพศาล. หมอดูช่วยลดปัญหาสุขภาพจิต. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., 2540.
- ประภาพร เลาหรัตนเวทย์. โหรเบื้องต้น. ลำปาง : จิตพัฒนาการพิมพ์, 2540.
- ประยูร พลอารีย์. อารัมภบทโหราศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงเรียนโหราศาสตร์กรุงเทพฯอักษรวิทยา, 2508
- _____ . อารัมภบทโหราศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงเรียนโหราศาสตร์กรุงเทพฯอักษรวิทยา, 2521
- พระธรรมปิฎก. พิธีกรรมใดว่าไม่สำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มูลนิธิพุทธธรรม, 2539.
- พระมหาสมคิด เสือกะ. จริยธรรมในอาชีพโหราจารย์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- ไพโรจน์ รุจิณชัยกุล. ความเชื่อ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2524.
- พลุลวง. โหราศาสตร์ไทยสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2509.
- ภิญโญ พงศ์เจริญ. บทบาทของโหรในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2543.
- ภิญโญ พงศ์เจริญ. หมอดูกับโลกปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ดวงเศรษฐี, 2541.
- ยอดธง ทับทิมไม้. โหราศาสตร์ไทยเรียนด้วยตนเองใน 30 ชั่วโมง. กรุงเทพฯ : เดลฟี, 2541.
- ฤทัย โชคไพศาลนุกุล. ความเชื่อเรื่องดวงของข้าราชการ : ศึกษาเฉพาะกรณี กระทรวงยุติธรรม.
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2542.
- วชิราภรณ์ สัตยากุล. หมอดูแผ่นผ้ากับวิถีชีวิตผู้ใช้บริการจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์
 พบ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- วาสนา จันทภาษา. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโหราศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2518.
- วิจิตรวาทการ. มหัศจรรย์ทางจิต. กรุงเทพฯ : สารมวลชน, 2532.
- _____ . มหัศจรรย์ทางจิต. กรุงเทพฯ : สารมวลชน, 2541.
- วิจอม ปรีดานุชาติ. คำนำเรื่อง กลวิธีพิจารณาดวงชาตาตามหลักวิชาโหราศาสตร์ โดย
พระมหาบรรเทา จันทรส. กรุงเทพฯ : วิทยาภัณฑ์, 2510.
- วิศาลดรุณกร. โหราศาสตร์ไทยฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : ศิลปะสาส์น, 2508.
- ส.ศิริรักษ์. โหราศาสตร์กับการพัฒนาประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ส่องสยาม, 2537.
- สวีน บุญเจิม. ตำรามรดกอีสาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2538.
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล. หมอดู : กระบวนการสร้างตัวตนและความสัมพันธ์ทางสังคม. วิทยานิพนธ์
 ส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- สุนทร ทศนจันทร์. โหราศาสตร์ของโลกวันพรุ่งนี้. กรุงเทพฯ : มติชน, 2539.
- สรรรค์สนธิ บุญโยทยาน. สุริยะปฏิทินพันปี ปราสาทเทพึก จังหวัดสกลนคร.
 นครปฐม : สำนักพิมพ์นัยนาประไพ, 2549.
- เอื้อน มณเฑียรทอง. พ.อ.(พิเศษ). พระคัมภีร์โหราศาสตร์ศิลปาคม. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., 2514.

